FIRE!!

17a Mostra Internacional de Cinema Gai i Lesbià

Del 5 al 15 de juliol de 2012
Institut Francès. Barcelona

www.mostrafire.com

casal lambda

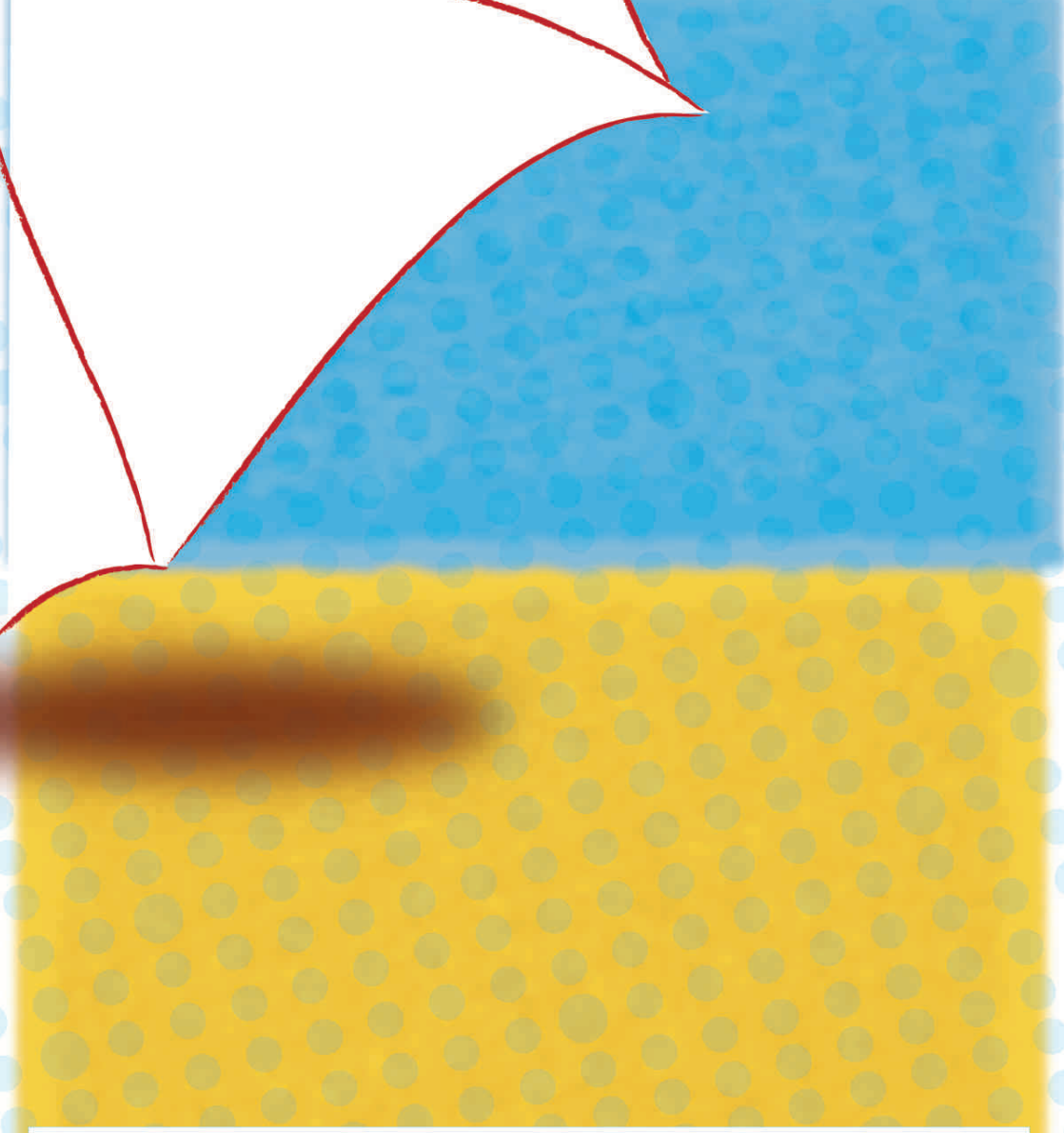

INSTITUT FRANÇAIS
BARCELONA

ESTIU 2012

AQUEST ESTIU POSA'T A L'OMBRA: ESTUDIA FRANCÈS!

MOIÀ, 8 08006 BARCELONA www.ifbcn.cat

FIRE!!

Equip FIRE!!

Joako Ezpeleta, director
Antoine Leonetti, coordinador
José Melguizo, community manager
Gregorio Soria, imatge gràfica
Jessie i Rafa Park, comunicació i premsa
Verónica Carracedo, disseny web i web master

www.mostrafire.com

@mostrafire

Organitza:

casal lambda

Casal Lambda
Verdaguer i Callís, 10
08003 Barcelona
T 93 319 5550
F 93 310 3035
mostra@lambdaweb.org
www.lambda.cat

President: Emilio Ruiz
Secretari: Joan Soldevila
Tresorer: Alfons Santos
Administració: Aran Jiménez
Vocals: Jordi Trilla i Miquel Àngel Sanz
Coordinació voluntariat: Jordi Samsó
Coordinació traduccions: Patrick Cerrato

Amb el suport de:

FUNDACIÓ 7ORKM/S · Generalitat de Catalunya · Ajuntament de Barcelona Institut de Cultura · Diputació Barcelona xarxa de municipis · INSTITUT FRANÇAIS BARCELONA · CASA ASIA

Col·labora:

Bande à part Revista de cine | Barcelona · AMNISTIA INTERNACIONAL · fnac www.fnac.es · CI&VI Festivals de Catalunya · Eurodissea · GRUPO ARENA · METRO disco

Mitjans de comunicació:

guía ocio bcn · Barcelona televisió · TR3SC · Agenda cultural butxaca de barcelona · mauma barcelona www.maumabarcelona.com · universogay

Agraïments
Esteban Bernatas. Octavio Botana. Jorge Pérez. Rocío Bermúdez. Juanma Carrillo. Fernando Ezpeleta. AMPGIL. Consolat de Filipines. Anne Wiedlack. Adolf Alix, Jr. Ambaixada Espanyola a la Xina. Joan Soldevila. Sergi Castellví. Matín Frisso. David Álvarez. James McKinnel. Patrick Cerrato. Carlos Mayor. Voluntaris del Casal Lambda. Tota la gent que ens hem pogut oblidar. Tots els espectadors que ens acompanyen cada any.

METRO DISCO

BAJO TIERRA...
ESTARÁS EN LA GLORIA

SEPÚLVEDA 185 - BARCELONA
ABIERTO TODOS LOS DÍAS

www.metrodiscobcn.com facebook.com/metrodisco

Emilio Ruiz
President del Casal Lambda

El Casal Lambda, entitat organitzadora de la Mostra FIRE!!, us dona la benvinguda a aquesta nova edició, la del 2012, un any marcat per una greu crisi global, no només econòmica i política sinó també de canvis socials notables. El Casal Lambda assumeix amb vocació renovada el compromís d'esdevenir subjecte actiu en tot allò que està passant, tant en el seu entorn més immediat com en el més remot. I el to clarament reivindicatiu de l'edició de la Mostra FIRE!! d'enguany n'és un bon exemple.

El Casal Lambda no és aliè als nous moviments socials, com el del 15M, a casa nostra, o la Primavera Àrab. I, malauradament, el món que n'emergeix no és cap garantia que els drets de gais, lesbianes, bisexuals i transsexuals siguin respectats. Les llibertats assolides en alguns països occidentals són només una quimera per a una vuitantena de països d'arreu del món i, encara avui, l'homosexualitat és castigada amb la pena de mort en mitja dotzena més. Tot allò pel qual moltes generacions han lluitat i s'han sacrificat, com ara els drets socials, laborals i civils o el dret a l'educació, està avui amenaçat. I és per això que el Casal Lambda no pot renunciar a tenir un paper protagonista en els grans reptes que la societat actual planteja des d'àmbits diversos, com l'educació, la sanitat o la justícia social, així com també, és clar, des d'una perspectiva artística i de reflexió.

D'aquí la rellevància que pren la Mostra FIRE!!, un festival de cinema per a gaudir de bones pel·lícules, un espai de trobada i debat, un altaveu al món i, per què no, una plataforma de denúncia d'allò que no funciona.

Òbviament, no podem deixar d'agrair la feina de l'equip del FIRE!! i dels voluntaris i les voluntàries de la Mostra, així com les col·laboracions de l'Institut Francès de Barcelona, de Casa Àsia i de l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat, que s'hi incorpora enguany com a subseu.

3, 2, 1... Acció!

El Casal Lambda, entidad organizadora de la Mostra FIRE!!, os da la bienvenida a esta nueva edición, la del 2012, un año marcado por la crisis global, no sólo económica y política, sino también de notables cambios sociales. El Casal Lambda, con una vocación renovada, asume el compromiso de ser el sujeto activo de lo que pasa a su alrededor, tanto de lo más cercano como de lo más alejado. Y el tono claramente reivindicativo de la edición de la Mostra FIRE!! de este año es un buen ejemplo de ello.

El Casal Lambda no es ajeno a los nuevos movimientos sociales, como el del 15M, en nuestro país, o la Primavera Árabe. Y en el mundo que emerge de todo esto no hay ninguna garantía de que se respeten los derechos de gays, lesbianas, bisexuales y transexuales. Las libertades conseguidas en algunos países occidentales son sólo una quimera para unos ochenta países del mundo, y todavía hoy la homosexualidad está castigada con la pena de muerte en media docena más. Todas las cosas por las que han luchado y se han sacrificado muchas generaciones, como los derechos sociales, laborales y civiles o el derecho a la educación, están hoy amenazadas, y en ese contexto el Casal Lambda no puede renunciar a desempeñar un papel protagonista en los grandes retos que plantea la sociedad actual desde ámbitos como la educación, la sanidad o la justicia social, así como también, por descontado, desde una perspectiva artística y de reflexión.

De ahí la relevancia que adquiere la Mostra FIRE!!, un festival de cine para gozar de buenas películas, pero también un espacio de encuentro y de debate, un altavoz para el mundo y, por qué no, una plataforma de denuncia de lo que no funciona.

Obviamente, no podemos dejar de agradecer al trabajo del equipo del FIRE!! y de los voluntarios y las voluntarias de la Mostra, así como las colaboraciones del Instituto Francés de Barcelona, de Casa Asia y del Ayuntamiento de Sant Feliu de Llobregat, que se incorpora este año como subsede.

3, 2, 1… ¡Acción!

As the organiser of the Mostra FIRE!! film festival, Casal Lambda welcomes you to this new 2012 edition. This is a year which has been affected by the global crisis, which has not just been financial and political, but also one of notable social changes. With renewed vigour, Casal Lambda accepts the undertaking to be the active subject of what goes on around it, from the nearest to the furthest events. This year is a good example of this, as this edition of the Mostra FIRE!! has a strong radical tone.

Casal Lambda is not removed from the new social movements, such as 15M in our country, or the Arab Spring. In the world in which these movements arise, there is no guarantee that the rights of gay, lesbian, bisexual and transsexual individuals will be respected. The freedoms achieved in some western countries are but a pipe dream in about 80 countries in the world, and homosexuality is still a capital offence in around half a dozen more. All the things that many generations have fought and sacrificed themselves for, such as social, labour, education or civil rights, are under threat today. For this reason Casal Lambda cannot forsake its leading role in the great challenges which modern society presents, in matters such as education, health, social justice and so many others, and also of course from an artistic and reflective perspective.

This is why the Mostra FIRE!! is relevant, as a festival to enjoy good films and also as a meeting place and a discussion forum, as an amplifier to the world and a platform from which to denounce anything that does not work.

Obviously, we must state our gratitude for the work of the FIRE!! team, as well as the volunteers of the Mostra and the cooperation of the French Institute in Barcelona, Casa Asia and the Council of Sant Feliu de Llobregat, participating this year for the first time with a new venue.

3, 2, 1… Action!

anisette

cafeteria restaurant

INSTITUT FRANCÉS DE BARCELONA

FIRE 2012

TERRASSA AMB:

ENTREPANS,
QUICHES,
AMANIDES,
COPES...

HORARI:
DE 16.00 H.
A 00.00 H.

Yannick Rascouët

Director de l'Institut Francès de Barcelona

Els drets humans es troben malferits en molts punts del planeta, de vegades molt a prop nostre. En aquest camp, els progressos són lents i els retrocessos encara massa freqüents. Els drets humans tenen una dimensió essencial en l'acció exterior de França, que es situa entre els països més implicats en la promoció dels drets fonamentals en el món: drets de la infància, drets de les dones, abolició universal de la pena de mort, llibertat d'expressió, drets de lesbianes, gais, bisexuals i transgèneres, etcètera. És molt alta l'expectativa de l'opinió pública mundial perquè segueixin aquestes lluites. Per defensar millor aquesta causa, a la qual està vinculat el nom de França, hem d'utilitzar totes les eines d'influència legítimes. L'acció cultural n'és una.

L'Institut Francès vetlla perquè la dimensió dels drets humans sigui present a la seva programació. Així, després d'haver acollit al maig al Festival de Cinema i Drets Humans, obre les seves portes aquest mes de juliol a la 17a edició del FIRE!!, la Mostra Internacional de Cinema Gai i Lèsbic de Barcelona.

"La lluita continua..." Això podria potser resumir la temàtica del FIRE!! 2012. L'eslògan és històric i encara d'actualitat. Alguna campanya publicitària, de fet, ho ha posat de relleu a la premsa, no sense sentit de l'humor, durant la recent campanya per a les eleccions presidencials a França, cridant l'atenció dels candidats sobre l'homoparentalitat. És també vàlid per al futur, malauradament, ja que col·lectivament som lluny d'aquest objectiu en les nostres societat suposadament postmodernes. Si el millor dels mons, tal com ens el presentava Aldous Huxley, no és desitjable, sí que un món millor, fet de reconeixement de l'alteritat, d'escolta, de respecte, de tolerància, de justícia, és una obligació candent per cada un de nosaltres. La Mostra és útil en el sentit que ens convida a debatre, a entendre enlloc de jutjar i a canviar també la nostra mirada sobre les desigualtats i la discriminació que pateixen les dones i els homes per culpa de la seva elecció de vida.

Els drets humans no són una opció. Tots maduraríem si els drets dels infants, les dones o els LGBT fossin reconeguts i respectats per tots, en totes les latituds. Llavors sí, el món seria per això una mica millor.

Los derechos humanos se encuentran malheridos en muchos puntos del planeta, a veces muy cerca de nosotros. En este campo, los progresos son lentos y los retrocesos todavía demasiado frecuentes. Los derechos humanos tienen una dimensión esencial en la acción exterior de Francia, que se cuenta entre los países más implicados en la promoción de los derechos fundamentales en el mundo: derechos de la infancia, derechos de las mujeres, abolición universal de la pena de muerte, libertad de expresión, derechos de lesbianas, gays, bisexuales y transgéneros, etcétera. Es muy alta la expectativa de la opinión pública mundial para que sigan estas luchas. Para defender mejor esta causa, a la cual está vinculado el nombre de Francia, tenemos que utilizar todos los instrumentos de influencia legítimos. La acción cultural es uno de ellos.

El Instituto Francés vela para que la dimensión de los derechos humanos esté presente en su programación. Así, después de haber acogido en mayo al Festival de Cine y Derechos Humanos, abre sus puertas este mes de julio a la 17ª edición del FIRE!!, la Muestra Internacional de Cine Gay y Lésbico de Barcelona.

"La lucha continúa…" Así podría quizá resumirse la temática del FIRE!! 2012. El eslogan es histórico y todavía está de actualidad. Alguna campaña publicitaria, de hecho, lo ha puesto de relieve en la prensa, no sin sentido del humor, durante la reciente campaña para las elecciones presidenciales en Francia, llamando la atención de los candidatos sobre la homoparentalidad. Es también válido para el futuro, por desgracia, ya que colectivamente estamos lejos de esa meta en nuestras sociedades en teoría posmodernas. Si el mejor de los mundos, tal y como nos lo presentaba Aldous Huxley, no es deseable, sí que un mundo mejor, hecho de reconocimiento de la alteridad, de escucha, de respeto, de tolerancia, de justicia, es una obligación candente para cada uno de nosotros. La Mostra es útil en el sentido en que nos invita a debatir, a entender en vez de juzgar y a cambiar también nuestra mirada sobre las desigualdades y la discriminación que sufren las mujeres y los hombres por culpa de su elección de vida.

Los derechos humanos no son una opción. Todos maduraríamos si los derechos de los niños, las mujeres o los LGBT fuesen reconocidos y respetados por todos, en todas las latitudes. Entonces sí, el mundo sería por ello un poco mejor.

Human rights are constantly violated, in many places in the world and sometimes even very close to where we are. Progress in this field is slow and backward steps are still too frequent. Human rights constitute an essential dimension of the French action abroad, and France is one of the most active countries in the promotion of fundamental rights in the world: children's rights, women's rights, universal abolition of the death penalty, freedom of speech, gay / lesbian / bisexual / transgender rights and so forth. Public opinion coverage of these issues is very strong worldwide. Therefore, we must use all legitimate tools of influence available to better defend a cause linked to France's name. Among them, cultural action constitutes a powerful vector.

The French Institute always makes an effort to include the human rights dimension in its programming. For that reason, and after hosting last May the Human Rights Film Festival, we now open our doors in July to the 17th edition of FIRE!!, the Barcelona International Gay and Lesbian Film Festival.

"The fight goes on…" That's the Mostra FIRE!! 2012 in a nutshell. The motto is old, but still relevant nowadays. In fact, an advertising campaign exemplified it with humour during the recent presidential election in France, directing the candidates' attention to LGBT parenting. It is also valid for the future, unfortunately, since we are far from reaching the ideal in our supposedly post-modern societies. If the best of worlds, as presented by Aldous Huxley, is not desirable, a better one, made out of acknowledging others, listening, respect, tolerance and justice, is an urgent need for each one of us. FIRE!! plays its part, since it invites us to engage in discussions, to understand rather than to judge, and maybe also to change our point of view about inequalities and discrimination to women and men because of their life choices.

Human rights are not a choice. We would all grow up if the rights of children, women and LGBT people were recognised and respected by everybody in all latitudes. In that case the world would be a little bit better indeed.

RUTA NESCA

cinema a la fresca

al Raval

juliol agost

2012

Diumenges pel·lícules en versió original
i dilluns originalment versionades per dj's i bj's

organitza: raval verd

col·labora: tot RAVAL

Pista Aurora
C.Aurora 24
3€ amb consumició

Seus de la Mostra

Institut Francès
Moià, 8
Tel. 93 567 77 77
www.institutfrances.org

Casa Àsia
Diagonal, 373
Tel. 93 368 08 36
www.casaasia.es

FNAC Triangle
Plaça Catalunya, 4
www.fnac.es

Horaris i preus

Nit inaugural, Institut Francès
Dijous 5 de juliol
Horari: 20.30 h
Preu: gratuït amb invitació
Aforament limitat

Cinema a l'Institut Francès
De divendres 6 a diumenge 15 de juliol
Preu a taquilla:
1 passi, 6 euros; 4 passis, 18 euros
Venda anticipada: Casal Lambda
Aforament limitat

Cinema a Casa Àsia
Dissabte 7, dissabte 14 i dissabte 21 de juliol
Auditori Tagore
Horari: 19.30 h
Preu: gratuït
Aforament limitat

Programa educatiu a l'FNAC Triangle
Dilluns 2, dimarts 3 i dimecres 4 de juliol
Horari: 19.30 h
Preu: gratuït
Aforament limitat

28 DIJOUS

Sant Feliu de Llobregat

12.00 h — **Ajuntament**
Hissada de la bandera de l'arc de Sant Martí

18.00 h — **Palau Falguera**
Conferència **Estimar no és delicte, la situació de la comunitat LGBT al món** amb Amnistia Internacional

19.30 h — **Cinebaix**
Projecció dels 7 curts finalistes del Concurs de Curtmetratges **Filming Against Violence**

1 DIUMENGE

Pista Basquet del c. Aurora (Raval)

22.00 h — **Florent**
Estats Units, 2011 Estrena a Espanya
89' DOCUMENTAL

5 DIJOUS

Institut Francès

20.30 h — **Keep the Lights on**
Estats Units, 2012 Estrena a Espanya
101' LLARGMETRATGE Secció oficial

22.30 h — **Festa d'inauguració**

6 DIVENDRES

Institut Francès

16.30 h — **Illegal Love**
França, 2011 Estrena a Espanya
90' DOCUMENTAL

18.30 h — **Florent**
Estats Units, 2011 Estrena a Espanya
89' DOCUMENTAL

20.30 h — **The Night Watch**
Regne Unit, 2011 Estrena a Barcelona
89' LLARGMETRATGE Secció oficial
+ Curtmetratge: Amor a primera hora. 4'
Guanyador Concurs safe REC&PLAY safe, Stop Sida

22.30 h — **Valentino**
Estats Units, 2008 Estrena a Espanya
96' DOCUMENTAL
+ Curtmetratge: Amor a primera hora. 4'
Guanyador Concurs safe REC&PLAY safe, Stop Sida

7 DISSABTE

Institut Francès

16.30 h — **Ausente**
Argentina, 2011 Estrena a Barcelona
90' LLARGMETRATGE Secció oficial

18.30 h — **Keep the Lights on**
Estats Units, 2012 Estrena a Espanya
101' LLARGMETRATGE Secció oficial

Casa Àsia

19.30 h — **Muli**
Filipines, 2012 Estrena a Espanya
117' LLARGMETRATGE Cicle A l'Est de l'Edèn

Institut Francès

20.30 h — **My Brother the Devil**
Regne Unit, 2012 Estrena a Espanya
111' LLARGMETRATGE Secció oficial
+ Curtmetratge: Amor a primera hora. 4'
Guanyador Concurs safe REC&PLAY safe, Stop Sida

22.30 h — **Circumstance**
França, Estats Units, Iran 2011
Estrena a Espanya
107' LLARGMETRATGE Secció oficial
+ Curtmetratge: Amor a primera hora. 4'
Guanyador Concurs safe REC&PLAY safe, Stop Sida

8 DIUMENGE

Institut Francès

16.30 h — **My Brother the Devil**
Regne Unit, 2011 Estrena a Espanya
111' LLARGMETRATGE Secció oficial

18.30 h — **North Sea Texas**
Bèlgica, 2011 Estrena a Espanya
96' LLARGMETRATGE Secció oficial

20.30 h — **The Queen Has no Crown**
Israel, 2011 Estrena a Espanya
85' DOCUMENTAL Secció Som Família

22.30 h — **Spork**
Estats Units, 2010 Estrena a Espanya
86' LLARGMETRATGE Secció oficial

9 DILLUNS

Institut Francès

20.30 h — **Ausente**
Argentina, 2011 Estrena a Barcelona
90' LLARGMETRATGE Secció oficial

22.30 h — **Les chansons d'amour**
França, 2007
100' LLARGMETRATGE Secció retrospectiva

10 DIMARTS

Institut Francès

20.30 h **North Sea Texas**
Bèlgica, 2011 — Estrena a Espanya
96' LLARGMETRATGE — Secció oficial

22.30 h **The Queen Has no Crown**
Israel, 2011 — Estrena a Espanya
85' DOCUMENTAL — Secció Som Família

11 DIMECRES

Institut Francès

20.30 h **Les Témoins**
França, 2007
112' LLARGMETRATGE — Secció retrospectiva

22.30 h **Gun Hill Road**
Estats Units, 2011 — Estrena a Barcelona
88' LLARGMETRATGE — Secció Som Família

12 DIJOUS

Institut Francès

16.30 h **Muli**
Filipines, 2012 — Estrena a Espanya
117' LLARGMETRATGE — Cicle A l'Est de l'Edèn

18.30 h **Les chansons d'amour**
França, 2007
100' LLARGMETRATGE — Secció retrospectiva

20.30 h **Florent**
Estats Units, 2011 — Estrena a Espanya
89' DOCUMENTAL

22.30 h **Johan**
França, 1976
90' LLARGMETRATGE — Secció retrospectiva

13 DIVENDRES

Institut Francès

16.30 h **Olhe para mim de novo**
Brasil, 2012 — Estrena a Espanya
77' DOCUMENTAL
+ **Filming Against Violence**
Concurs Curts FIRE!! + Amnistia Internacional + Bande à Part. Projecció dels 3 finalistes

18.30 h **Vito**
Estats Units, 2011 — Estrena a Espanya
93' DOCUMENTAL

20.30 h **Spork**
Estats Units, 2010 — Estrena a Espanya
86' LLARGMETRATGE — Secció oficial
+ Curtmetratge: Amor a primera hora. 4'
Guanyador Concurs safe REC&PLAY safe, Stop Sida

22.30 h **We Were Here**
Estats Units, 2011 — Estrena a Espanya
90' DOCUMENTAL
+ Curtmetratge: Amor a primera hora. 4'
Guanyador Concurs safe REC&PLAY safe, Stop Sida

14 DISSABTE

Institut Francès

16.30 h **We Were Here**
Estats Units, 2011 — Estrena a Espanya
90' DOCUMENTAL

18.30 h **Olhe para mim de novo**
Brasil, 2012 — Estrena a Espanya
77' DOCUMENTAL
+ **Filming Against Violence**
Concurs Curts FIRE!! + Amnistia Internacional + Bande à Part. Projecció dels 3 finalistes

Casa Àsia

19.30 h **Les mauvais romans**
Xina, 2011 — Estrena a Espanya
90' LLARGMETRATGE — Cicle A l'Est de l'Edèn

Institut Francès

20.30 h **Circumstance**
França, Estats Units, Iran 2011
Estrena a Espanya
107' LLARGMETRATGE — Secció oficial
+ Curtmetratge: Amor a primera hora. 4'
Guanyador Concurs *safe REC&PLAY safe*, Stop Sida

22.30 h **Vito**
Estats Units, 2011 — Estrena a Espanya
93' DOCUMENTAL

15 DIUMENGE

Institut Francès

16.30 h **The Night Watch**
Regne Unit, 2011 — Estrena a Barcelona
89' LLARGMETRATGE — Secció oficial

18.30 h **Valentino**
Estats Units, 2008 — Estrena a Espanya
96' DOCUMENTAL

20.30 h **Illegal Love**
França, 2011 — Estrena a Espanya
90' DOCUMENTAL

22.30 h **Gun Hill Road**
Estats Units, 2011 — Estrena a Barcelona
88' LLARGMETRATGE — Secció Som Família

21 DISSABTE

Casa Àsia

19.30 h **Speechless**
Hong Kong, 2012 — Estrena a Espanya
92' LLARGMETRATGE — Cicle A l'Est de l'Edèn

Sal Cafe restaurante bar chiringuito deluxe. Tiene playa, tiene sol, tiene terraza, tiene luna, tiene música, tiene un diseño diferente y una cocina original que mezcla la tradición mediterránea con otras culturas.

Abierto todos los dias a partir de las 11.30h de la mañana.
Passeig Marítim, sn Barcelona

sal cafe

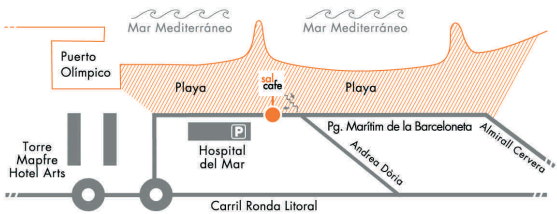

Bajo el paseo de la Barceloneta, 60 metros de fachada acristalada al mar y terraza en la propia playa. Parking cercano en el Hospital del Mar. Si no nos encuentras o quieres reservar una mesa, llámanos al

93 224 07 07
www.salcafe.com

Barceloneta · Vila Olímpica

36 | 45 | 57 | 59 | 157

Joako Ezpeleta

Director de la Mostra FIRE!!

Aquest any, després del nostre pas per la rebotiga del Festival de Berlín, tornem amb l'ànim renovat havent comprovat l'important tasca que realitzen els molts festivals i mostres de cinema LGBT de tot el món, de vegades en circumstàncies tan adverses i hostils com les que es viuen a Pequín, Ankara o Sud-àfrica, i que s'il·lustren amb situacions com el canvi diari de seu i la comunicació per SMS del festival xinès, la difícil situació dels drets humans que posa en perill moltes vegades la pròpia integritat física en països del continent africà o l'animadversió de les autoritats de països musulmans cap al cinema gai, que es finança només amb aportacions d'ambaixades occidentals.

Per això es fan imprescindibles iniciatives com la que s'acaba d'engegar a Berlín, la Queer Academy, que juntament amb el programa Legacy de la Universitat de Califòrnia a Los Angeles (UCLA) s'erigeix com el més gran arxiu del món de documents audiovisuals sobre la història de la lluita pels drets dels homosexuals, avui de nou en perill fins i tot en països del primer món com el nostre. Aquestes iniciatives posen de relleu la importància del llegat, del testimoniatge de qui encara hi és i de qui ja ens ha deixat i de la classificació i posada a disposició dels ciutadans d'aquesta enorme herència cultural i ètica.

La Mostra FIRE!! vol seguir sent un referent cultural al nostre país amb un discurs i una programació independents, combatius i de qualitat en un moment històric en el qual no ens en podem mantenir al marge. Cal activar una consciència crítica que proposi alternatives a un sistema caduc, injust i immoral; i per això, des de la gràfica fins al catàleg i la selecció de pel·lícules i documentals de la Mostra, proposem eines per a la reflexió i la crítica, per al record i el testimoniatge d'allò aconseguit fins al moment, d'allò que ens queda per fer.

Cerquem senzillament un món en el qual capiguem tots, en el qual es respectin tots els drets, un món més just, més equitatiu, més lliure, net, sostenible i feliç. Que siguin el cinema, la reivindicació de la llibertat, la justícia i l'amor qui ens ajudin.

Este año, tras nuestro paso por la trastienda del Festival de Berlín, volvemos con el ánimo renovado después de comprobar la importante labor de los muchos festivales y muestras de cine LGBT de todo el mundo, a veces en circunstancias tan adversas y hostiles como las que se viven en Pekín, Ankara o Suráfrica, y que se ilustran con situaciones como el cambio diario de sede y la comunicación por SMS del festival chino, la difícil situación de los derechos humanos que pone en peligro muchas veces la propia integridad física en países del continente africano o la animadversión de las autoridades de países musulmanes hacia el cine gay, que se financia sólo con aportaciones de embajadas occidentales.

Por eso se hacen imprescindibles iniciativas como la que acaba de ponerse en marcha en Berlín, la Queer Academy, que junto con el programa Legacy de la Universidad de California en Los Ángeles (UCLA) se erige como el mayor archivo del mundo de documentos audiovisuales sobre la historia de la lucha por los derechos de los homosexuales, hoy de nuevo puestos en cuestión incluso en países del primer mundo como el nuestro. Estas iniciativas ponen de relieve la importancia del legado, del testimonio de los que están y los que se fueron y del archivo, la clasificación y la puesta a disposición de los ciudadanos de esta enorme herencia cultural y ética.

La Mostra FIRE!! quiere seguir siendo un referente cultural en nuestro país con un discurso y una programación independientes, combativos y de calidad en un momento histórico en el que no podemos mantenernos al margen. Hay que activar una conciencia crítica que proponga alternativas a un sistema caduco, injusto e inmoral; y para ello, desde la gráfica hasta el catálogo y la selección de películas y documentales de la Mostra, proponemos instrumentos para la reflexión y la crítica, para el recuerdo y el testimonio de lo conseguido hasta el momento, de lo que nos queda por hacer.

Buscamos sencillamente un mundo en el que quepamos todos, en el que se respeten todos los derechos, un mundo más justo, más equitativo, más libre, limpio, sostenible y feliz. Que sean el cine, la reivindicación de la libertad, la justicia y el amor los que nos ayuden.

This year, back from our trip to the backstage of the Berlin Festival, we return highly spirited after seeing the great work done by the many LGBT film festivals around the world. Some take place under great stress and hostility, like the ones celebrated in Beijing, Ankara or South Africa. These hostilities manifest itself, for instance, with the daily changes of venue and the communications via SMS in China, the difficult situation of human rights in the African continent, where people fear for their own lives, or the hostility of Muslim governments towards gay films, which are solely financed by Western embassies.

That is why initiatives such as the one that has been put in motion in Berlin are essential. The Queer Academy, along with the Legacy programme at the University of California in Los Angeles (UCLA), is the world's largest archive of audiovisual materials on the fight for LGBT rights, which are once again in danger even in countries like Spain. These enterprises show the importance of our legacy, of the testimonials of present and past activists, of the classification and universal dissemination of such a great cultural and ethical heritage.

The Mostra FIRE!! wants to go on being a cultural reference in our country, focusing our discourse and programming on independence, a fighting spirit and quality in such a historical moment. We must stimulate a critical conscience that provides answers to an outdated, unfair and immoral system. For this reason, from the catalogue and flyers to the selection of the films and documentaries, the Mostra offers tools for thought and critique, to evoke what has been achieved until now and to remember what lies ahead.

We look forward to a world where everyone can live, a world where the rights of everyone are respected, a fairer, freer, cleaner, more sustainable and happier world. Let's hope that films, the fight for freedom, justice and love are the catalysts that help us achieve our goal.

NIT INAUGURAL

Nit inaugural
Institut Francès
Dijous 5 de juliol
20.30 h

Keep the Lights on

Director: Ira Sachs
Intèrprets: Thure Lindhardt, Zachary Booth, Julianne Nicholson
Producció: Alarum Pictures
Distribució: Karma Films
Gènere: Drama / romanç
Format: Digital. Durada: 101'
País: Estats Units, 2012

Situada a la Nova York d'avui, *Keep the Lights on* narra la història de la trobada entre el documentalista Erik Rothman i l'advocat Paul Luly, i les dificultats posteriors per construir una relació sòlida, una vida plegats i una llar, mentre tots dos lluiten per superar les respectives addicions amb el pas del temps.

Es tracta d'una història que ens mostra la intimitat de manera descarnada, sense embuts, aprofundint en temes com ara l'amistat i el sexe, però per damunt de tot se centra a l'amor. Ofereix una mirada sincera a la naturalesa i les dificultats de les relacions personals des d'una perspectiva contemporània en la què ens podem veure reflectits. La fina sensibilitat visual del director de pel·lícules com l'extraordinària *Forty Shades of Blue* (2005) va acompanyada de la genial música d'Arthur Russell, que imposa un to líric i dramàtic a tota l'obra.

Situada en el Nueva York de nuestros días, *Keep the Lights on* narra la historia del encuentro entre el documentalista Erik Rothman y el abogado Paul Luly, y las dificultades posteriores para construir una relación sólida, una vida juntos y un hogar mientras luchan por superar sus respectivas adicciones con el paso del tiempo.

Se trata de una historia en la que se muestra la intimidad de forma descarnada, sin tapujos, y que profundiza en temas como la amistad y el sexo, pero por encima de todo se centra en el amor. Ofrece una mirada sincera a la naturaleza y las dificultades de las relaciones personales desde una perspectiva contemporánea en la que podemos vernos reflejados. La fina sensibilidad visual del director de películas como la extraordinaria *Forty Shades of Blue* (2005) se acompaña de la genial música de Arthur Russell, que impone el tono lírico y dramático de toda la obra.

Set in present-day New York, *Keep the Lights on* tells the story of documentarist Erik Rothman and lawyer Paul Luly, who first meet and then struggle to overcome several difficulties to build up a steady relationship, a life together and a home. At the same time, each of them fights to overcome his own addictions with the passage of time.

This is story where intimacy is shown in a stark and open way, going in-depth into topics like friendship and sex, but above all love. It's an honest portrayal of the nature and difficulties of personal relationships from a contemporary point of view where we can see ourselves reflected. The refined visual sensitivity found in Sachs's previous films, such as *Forty Shades of Blue* (2005), is supported here by the great music by Arthur Russell, which sets the lyrical and dramatic tone of the picture.

Festivals: Premi Teddy al millor llargmetratge, Berlinale

Estrena a Espanya

SECCIÓ OFICIAL

My Brother the Devil

Directora: Sally El Hosaini
Intèrprets: James Floyd, Fady Elsayed, Saïd Taghmaoui
Producció: Wild Horses Film Company
Distribució: Pacha Pictures
Gènere: Drama
Format: Digital. Durada: 111'
País: Regne Unit, 2012

Festivals: Sundance, Berlinale

Estrena a Espanya

Mo és un adolescent educat al si d'una família egípcia tradicional, però més enllà de la porta del modest pis familiar londinenc on viu amb els pares i el germà gran hi ha tot un món completament diferent: els carrers de Hackney. El noi idolatra el seu germà, Rashid, carismàtic i astut membre d'una banda local, els passos del qual vol seguir. Rashid, però, vol una vida diferent per al Mo, una vida millor.

My Brother the Devil és l'impressionant debut cinematogràfic de la directora Sally El Hosaini, que exposa amb gran respecte les dificultats d'acceptar la sexualitat en un entorn tan hostil com un barri obrer londinenc dominat per les drogues, la marginació i la violència. La pel·lícula ha rebut premis als festivals de Berlín i Sundance 2012.

Mo es un adolescente educado en una familia egipcia tradicional, pero más allá de la puerta del modesto piso familiar londinense en el que vive con sus padres y su hermano mayor hay un mundo completamente diferente: las calles de Hackney. El chico idolatra a su hermano, Rashid, carismático y astuto miembro de una banda local, y quiere seguir sus pasos. Sin embargo, Rashid prefiere una vida diferente para Mo, una vida mejor.

My Brother the Devil es el impresionante debut cinematográfico de la directora Sally El Hosaini, que nos cuenta con sumo respeto las dificultades para aceptar la sexualidad en un entorno tan hostil como un barrio obrero londinense dominado por las drogas, la marginación y la violencia. La película ha recibido premios en los festivales de Berlín y Sundance 2012.

Mo is a teenager raised in a traditional Egyptian family, but beyond the door of the modest London flat where he lives with his parents and his elder brother lies a completely different world: the streets of Hackney. Mo idolises his brother, Rashid, a charismatic and crafty member of a local gang, and wants to follow in his footsteps. However, Rashid looks forward to a different and better life for Mo.

My Brother the Devil is the stunning debut of director Sally El Hosaini, who relates with maximum respect the difficulties of accepting your sexuality in an environment as hostile as a London working-class neighbourhood defined by drugs, social exclusion and violence. The film has won awards at both the Berlin Fim Festival and the Sundance Festival in 2012.

The Night Watch

Director: Richard Laxton
Intèrprets: Jenna Augen, Neal Barry, Claudie Blakley
Producció: BBC
Distribució: BBC
Gènere: Drama
Format: Digital. Durada: 89'
País: Regne Unit, 2011

The Night Watch, basada en la novel·la de Sarah Waters Ronda de nit, narra d'una forma extraordinària la vida de gais i lesbianes durant la II Guerra Mundial a la devastada ciutat de Londres. Mentre el Regne Unit intenta reconstruir-se, Kay recorre els carrers, perseguida per una pèrdua que ha marcat la seva vida, al mateix temps que Helen i Viv es posen al front d'una agencia matrimonial que ajuda a les persones a reconstruir les seves vides a través de l'amor.

Aquest entramat de relacions humanes serveix d'excusa per parlar del dolor, l'amistat i la capacitat de l'ésser humà de sobreposar-se a la realitat i construir-se un futur nou, superant no només les atrocitats de la guerra, sinó també els estigmes socials, el desamor i la mort absurda de persones estimades.

The Night Watch, basada en la novela de Sarah Waters Ronda nocturna, narra de una forma extraordinaria la vida de gays y lesbianas durante la II Guerra Mundial en un Londres devastado. Mientras el Reino Unido intenta reconstruirse, Kay recorre las calles, perseguida por una pérdida que ha marcado su vida, al tiempo que Helen y Viv se ponen al frente de una agencia matrimonial para ayudar a la gente a reconstruir su vida a través del amor.

Ese entramado de relaciones humanas sirve como excusa para hablar del dolor, la amistad y la capacidad del ser humano para sobreponerse a la realidad y construir un nuevo futuro venciendo no sólo las atrocidades de la guerra, sino también los estigmas sociales, el desamor y la muerte absurda de los seres queridos.

The Night Watch, based on the novel by Sarah Waters, follows in a extraordinary way the life of gay men and lesbians during World War II in a then devastated London. While the United Kingdom tries to rebuil itself, Kay goes around the streets, pursued by a personal loss that has marked her life, at the same time as Helen and Viv start a dating agency, where they help people to rebuild their lives by means of love.

This whole structure of human relationships serves as an excuse to talk about pain, friendship and the ability of human beings to face up to reality and build a new future, defeating not only the barbarities of the war but also the social stigmas, the emotional indifference and the absurd death of loved ones.

Festivals: BFI Londres / Frameline San Francisco

Estrena a Barcelona

Spork

Director: J. B. Ghuman, Jr.
Intèrprets: Savannah Stehlin, Sydney Park, Rachel G. Fox
Producció: Last Bastion Entertainment
Distribució: Last Bastion Entertainment
Gènere: Comèdia
Format: Digital. Durada: 86'
País: Estats Units, 2010

Spork és possiblement la pel·lícula més desenfadada de la Mostra d'aquest any; poc convencional i malparlada, aquesta comèdia musical independent explica la història d'una adolescent freaky i marginal, estudiant maldestra de secundària, perduda entre la seva identitat de gènere (és hermafrodita) i l'estupidesa general que l'envolta a l'escola, on pateix un constant assetjament que supera amb entusiasme musical i esportiu.

Aquest comèdia colorista i tendra, esbojarrada però profunda, té una banda sonora de luxe i una estètica visual que la fan imprescindible. De la mateixa manera que la seva protagonista, la pel·lícula és divertida, commovedora, plena de talent i de tendresa. Un deliciós xiclet pop.

Spork es posiblemente la película más desenfadada de la Mostra de este año; poco convencional y deslenguada, esta comedia musical independiente cuenta la historia de una adolescente freaky y marginal, estudiante torpe de secundaria, perdida entre su identidad de género (es hermafrodita) y la estupidez general que la rodea en el colegio, donde sufre un constante acoso que supera con entusiasmo musical y deportivo.

Esta comedia colorista y tierna, alocada pero profunda, cuenta con una banda sonora de lujo y una estética visual que la hacen imprescindible. Al igual que su protagonista, la película es divertida y conmovedora y está llena de talento y de ternura. Un delicioso chicle pop.

Spork is possibly the most uninhibited film in this year's Mostra. Unconventional and foul-mouthed, this independent musical comedy tells the story of a freaky and marginal teenager. She's a clumsy high-school student lost between her genre identity—she's a hermaphrodite—and the general stupidity that surrounds her at school, where she's constantly bullied, something she overcomes with an enthusiasm fuelled by music and sport.

This colourful and tender comedy is wild but profound, and it offers a top-level soundtrack and a visual style that make it unmissable. Just like its main character, the film is funny, moving and full of talent and tenderness. Delicious chewing gum in a pop style.

Festivals: BFI Londres / Frameline San Francisco

Estrena a Barcelona

Ausente

Director: Marco Berger
Intèrprets: Carlos Echevarría, Javier de Pietro, Antonella Costa
Producció: INCAA, Oh My Gomez! Films
Distribució: Rendez-vous
Gènere: Thriller
Format: Digital. Durada: 90'
País: Argentina, 2011

Martín, un jove estudiant a Buenos Aires, explora les seves emocions i competeix per l'amor i l'afecte de Sebastián, el seu professor d'educació física. Després d'una sèrie d'excuses aconsegueix envair la seva intimitat, fins que finalment aconsegueix passar la nit al seu apartament. Quan les intencions de Martín són clares per al mestre, aquest ja es veu involucrat. Només un tràgic accident farà que Sebastián sigui conscient dels seus sentiments cap a Martín.

Ausente, la segona pel·lícula de Marco Berger després de l'aclamada *Plan B*, frega per moments el gènere del thriller psicològic i parla d'una manera subtil i plàsticament formidable de l'abús que exerceix un menor cap a un adult, un menor que entén la delicada situació en la qual es troba el seu professor i l'explota al màxim.

Martín, un joven estudiante en Buenos Aires, explora sus emociones y compite por el amor y el afecto de Sebastián, su profesor de educación física. Tras una serie de excusas logra invadir su intimidad, hasta que finalmente consigue pasar la noche en su apartamento. Cuando las intenciones de Martín quedan claras para el maestro, éste ya se ha visto involucrado. Sólo un trágico accidente hace que Sebastián sea consciente de sus sentimientos hacia Martín.

Ausente, la segunda película de Marco Berger tras la aclamada *Plan B*, roza por momentos el género del thriller psicológico y habla de modo sutil y plásticamente formidable del abuso que ejerce un menor hacia un adulto, un menor que entiende la delicada situación en la que se encuentra su profesor y la explota al máximo.

Martín, a young student from Buenos Aires, explores his emotions and competes for the love and affection of Sebastian, his gym coach. After a series of excuses and maneuvers, he gets to spend the night at his. When Martín's intentions become clear to Sebastian, it's too late since he is already involved. Only after a tragic accident does Sebastian become aware of his feelings for Martín.

Ausente, the second film by Marco Berger after his acclaimed *Plan B*, is at times a physiological thriller. It talks delicately and artfully of the abuse that a minor can impose on an adult. Such minor understands perfectly the delicate position his coach is in and exploits it to the fullest.

Festivals: Berlinale / Bafici

Estrena a Barcelona

Circumstance

Directora: Maryam Keshavarz
Intèrprets: Sarah Kazemy, Nikohl Boosheri, Reza Sixo Safai
Producció: Marakesh Films, A Space Between, Bago Pictures
Distribució: Rendez-vous
Gènere: Drama
Format: Digital. Durada: 107'
País: França, Estats Units, Iran, 2011

Atafeh somia amb la fama i l'aventura, i explora amb la seva millor amiga, Shireen, els baixos fons de Teheran. Juntes posen a prova els límits de la seva societat i de la seva pròpia sexualitat. Mentrestant, el seu germà Mehran torna a casa després d'un tractament de desintoxicació, renuncia a la seva antiga vida com a músic i entra a la Policia de la Moral. Els dos germans, antics confidents íntims, s'enfronten en un triangle de suspens, sospites i traïció que converteix la casa familiar, que era refugi liberal, en un lloc perillós.

Circumstance és una obra valenta i arriscada que, a través de la revolució sexual d'Atafeh i de les obsessions de Mehran, posa en qüestió els codis morals, polítics i socials d'una societat, la iraniana, que s'esfondra davant l'atenta mirada dels joves, que ja no poden amb la tirania religiosa i moral.

Atafeh sueña con la fama y la aventura, y explora con su mejor amiga, Shireen, los bajos fondos de Teherán. Juntas ponen a prueba los límites de su sociedad y de su propia sexualidad. Mientras, su hermano Mehran vuelve a casa tras un tratamiento de desintoxicación, renuncia a su antigua vida como músico y entra en la Policía de la Moral. Los dos hermanos, antiguos confidentes íntimos, se enfrentan en un triángulo de suspense, sospechas y traición que convierte la casa familiar, que era refugio liberal, en un lugar peligroso.

Circumstance es una obra valiente y arriesgada que, a través de la revolución sexual de Atafeh y de las obsesiones de Mehran, pone en cuestión los códigos morales, políticos y sociales de una sociedad, la iraní, que se derrumba ante la atenta mirada de los jóvenes, que ya no soportan más la tiranía religiosa y moral.

Atafeh dreams of fame and adventure. Along with her best friend, Shireen, she explores Tehran's underworld, pushing the limits of society and of her own sexuality. Meanwhile, Atafeh's brother comes back home after finishing a drug rehab programme, gives up his old live as a musician and joins the Morality Police. Brother and sister, who used to be confidants, now face each other in a triangle of mystery, suspicions, and treason, transforming the family home, which used to be their refuge, into a dangerous place.

Circumstance is a brave and daring work that, through Atafeh's sexual revolution and Mehran's obsessions, questions the moral, political and social code of the Iranian society, that crumbles in front of a youth that no longer can stand the religious and moral tyranny.

Festivals: Sundance, New Directors/New Films Festival

Estrena a Barcelona

DIPLOMATURA EN CINEMATOGRAFÍA (3 AÑOS) · MÁSTER EN DIRECCIÓN CINEMATOGRÁFICA

CURSOS ANUALES · CURSOS EN HORARIO NOCTURNO

Authorised Training Centre Education

www.bandeapart.org

Bande à Part.
Escuela de Cine Barcelona©
Con licencia Red One™

North Sea Texas

Director: Bavo Defurne
Intèrprets: Eva van der Gucht, Thomas Coumans, Jelle Florizoone
Producció: Yves Verbraeken
Distribució: Wave Length Pictures
Gènere: Romàntic
Format: Digital. Durada: 96'
País: Bèlgica, 2011

Pim és un nen tranquil, disciplinat i amb un món interior ple de fantasies que viu en un petit poble de la costa de Bèlgica amb la seva eixelebrada mare, Yvette, en un entorn gairebé irreal en el qual els personatges van a la recerca dels seus desitjos més amagats, molt sovint contraposats. El petit Pim sent un profund amor pel seu veí Gino, mentre que la seva mare somia amb deixar-ho tot i viatjar pel món.

North Sea Texas té l'extraordinari valor d'explicar una història d'amor gai adolescent amb final feliç. Acostumats a les turmentoses situacions del despertar sexual, del rebuig social i emocional, aquesta pel·lícula suposa un cop d'aire fresc i d'esperança. El jove director Bavo Defurne ha sabut dotar-la d'una fotografia i una plàstica retro fascinants, fruit del seu treball al món del videoclip musical i l'electrònica belga, i ha aconseguit una obra brillant, emocionant i original.

Pim es un niño tranquilo, disciplinado y con un mundo interior lleno de fantasía que vive en un pequeño pueblo de la costa de Bélgica con su alocada madre, Yvette, en un entorno casi irreal en el que los personajes van en busca de sus deseos más escondidos, muy a menudo contrapuestos. El pequeño Pim siente un inquebrantable amor por su vecino Gino, mientras que su madre sueña con dejarlo todo y viajar por el mundo.

North Sea Texas tiene el extraordinario valor de contar una historia de amor gay adolescente con final feliz. Acostumbrados a los nubarrones del despertar sexual y del rechazo social y emocional, esta película supone un soplo de aire fresco y de esperanza. El jovencísimo director Bavo Defurne ha sabido dotarla de una fotografía y una plástica retro fascinantes, fruto de su trabajo en el mundo del videoclip musical y la electrónica belga, y ha conseguido una obra brillante, emocionante y original.

Pim is a quiet and disciplined kid, with an inner life full of fantasies, who lives with Yvette, his wild mother, in a small village on the Belgian coast. In that world, almost surreal, the characters are in search of their most secret desires, very often contradictory. Young Pim is deeply in love with his neighbour Gino, while his mother dreams of leaving everything behind and travelling around the world.

North Sea Texas has the extraordinary courage to tell a love story between gay teens with a happy ending. We are accustomed to the darkness that comes with sexual awakening, its social and emotional rejection, but this film is a breath of fresh air and hope. The young director Bravo Defume has been able to deliver a fascinating retro cinematography and visual style, as a result of his prior experience in the Belgian world of music videos and electronics, and has achieved a brilliant, emotional and original work.

Festivals: Sundance, New Directors/New Films Festival

Estrena a Barcelona

SOM FAMÍLIA

Gun Hill Road

Director: Rashaad Ernesto Green
Intèrprets: Esai Morales, Harmony Santana, Isaiah Whitlock, Jr., Judy Reyes
Producció: SimonSays Entertainment, A Small Production Company
Distribució: Wolfe
Gènere: Drama
Format: Digital. Durada: 88'
País: Estats Units. Any: 2011

Festivals: Sundance, Louisville, Outflix

Estrena a Barcelona

Després de tres anys a la presó, Enrique torna a casa seva al Bronx, on es troba amb un panorama ben diferent al que havia deixat. La seva dona, Ángela, s'ha distanciat d'ell i intenta amagar-li una relació secreta. El seu fill adolescent, Michael, està en ple procés de qüestionament sexual, cosa que de cap de les maneres pot entendre ni acceptar Enrique, atrapat en els prejudicis del mascle llatinoamericà sobre el concepte de masculinitat.

Malgrat els esforços d'Ángela per a protegir el seu fill, Enrique no aconsegueix avançar. Encara en llibertat condicional, aconseguirà que els seus conflictes interns no el facin sortir un altre cop de la legalitat? Aconseguirà Michael apropar-se a l'amor malgrat l'hostilitat del seu entorn urbà? Una commovedora pel·lícula sobre l'impacte que té en les famílies el descobriment de la transsexualitat d'un fill. Menció especial del jurat en Sundance.

Después de tres años en la cárcel, Enrique vuelve a su casa en el Bronx, donde se encuentra con un panorama bien distinto al que había dejado. Su mujer, Ángela, se ha distanciado de él e intenta ocultarle una relación secreta. Su hijo adolescente, Michael, está en pleno proceso de cuestionamiento sexual, algo que no puede ni mucho menos entender y aceptar Enrique, atrapado en los prejuicios del macho latino sobre el concepto de masculinidad.

A pesar de los esfuerzos de Ángela por proteger a su hijo, Enrique no consigue avanzar. Todavía en libertad condicional, ¿logrará que sus conflictos internos no le hagan salir otra vez de la legalidad? ¿Conseguirá Michael acercarse al amor, a pesar de la hostilidad del entorno urbano? Una conmovedora película sobre el impacto que tiene en las familias el descubrimiento de la transexualidad de un hijo. Mención especial del jurado en Sundance.

After spending three years in prison, Enrique goes back home to the Bronx, where he finds a very different environment from the one he left. His wife, Angela, has become estranged from him and is now trying to hide a secret relationship. His teenage son, Michael, is in the process of questioning his sexuality, something that Enrique cannot understand nor accept, trapped by all the Latino macho prejudices that he's got around the concept of masculinity.

In spite of Angela's efforts to protect her son, Enrique doesn't seem to make any progress. Still on parole, will he manage not to break the law again in spite of all his personal issues? Will he be able to come closer to love, despite the hostility of the urban environment? A touching film about the impact that finding out about a child's transsexual identity might produce in some families. Special Jury Award at Sundance.

The Queen Has no Crown

Director: Tomer Haymann
Producció: Haymann Brothers Films
Distribució: Haymann Brothers Films
Gènere: Documental
Format: Digital. Durada: 85'
País: Israel, 2011

Barrejant imatges en súper 8 de la seva infantesa i material rodat en els últims 10 anys a casa seva, Tomer Haymann ens ofereix un retrat de joventut com a gai a Israel, dins d'una família nombrosa que, mica en mica, es va fragmentant. Al llarg dels anys, els seus pares decideixen separar-se i tres dels quatre germans se'n van als Estats Units buscant un "futur millor", per assolir els seus somnis.

El director retrata amb molta delicadesa la tristor de la seva mare en veure marxar els fills, no només de casa sinó també de la seva pàtria, i a la vegada la seva alegria per veure Tomer finalment feliç amb el seu xicot. Una meditació emocionant sobre la complexitat dels llaços familiars, la separació i la pèrdua de la llar. Un retrat brillant d'aquests complexes embolics d'emocions, on ser homosexual esdevé finalment un element més de la configuració familiar.

Mezclando imágenes en súper 8 de su infancia y material rodado en los últimos 10 años en su casa, Tomer Haymann nos ofrece un retrato de su juventud como gay en Israel, dentro de una familia numerosa que, poco a poco, se va fragmentando. A lo largo de los años, sus padres deciden separarse y tres de sus cuatro hermanos se marchan a Estados Unidos en busca de un "futuro mejor", para cumplir sus sueños.

El director retrata con mucha delicadeza la tristeza de su madre por ver irse a sus hijos, no sólo de casa sino de su patria, y a la vez su alegría por ver a Tomer finalmente feliz con su novio. Una meditación emocionante sobre la complejidad de los lazos familiares, la separación y la pérdida del hogar. Un retrato brillante de esos complejos entresijos de emociones, donde ser homosexual se convierte finalmente en un elemento más de la configuración familiar.

Mixing Super 8 images and material shot at home in the last 10 years, Tomer Haymann offers a portrait of his youth as an Israeli gay man in a large family that falls apart little by little. Throughout the years, his parents decide to separate and three out of four siblings emigrate to the USA searching for a "better future", to fulfill their dreams.

The director pictures with much delicacy his mother's sadness at seeing her children part, not only from their home but from their homeland, and at the same time her joy at seeing Tomer finally happy with his boyfriend. An emotional meditation about the complexity of family ties, separation and the loss of a home. A brilliant portrait of these complex emotional bounds, where in the end being homosexual becomes just one more element in the family configuration.

Festivals: Berlinale

Estrena a Espanya

LA MIRADA DE...
EL CINEMA FRANCÈS

Roberto Enríquez

Escriptor i periodista

Així que passin quaranta anys

París en tres etapes d'amor en vers lliure, o no tant, per a tres pel·lícules franceses que ens expliquen els anys setanta, els vuitanta i la primera dècada del segle xxi. Tres romanços que són també tres començaments d'històries que avui coneixem millor perquè les vivim, perquè la pel·lícula que farem, la novel·la que escriurem i la cançó que compondrem algun dia tenen a veure amb allò que vam experimentar llavors, amb allò que vam aprendre a les postals de París que vam rebre per dir-nos que ens estimaven; encara que no fos veritat o que no fossin correspostos, pobrissons...

Johan, *Les témoins* i *Les chansons d'amour* coincideixen sense voler en un racó de les Teuleries amb vistes a la torre Eiffel des d'on els amors esdevenen productes culturals, reposats i interpretats perquè la memòria dolgui menys, resulti menys pesada o ens mostri en el seu reflex la nostra pròpia estampa amb una menor càrrega de culpa per tot el que no vam ser, no vam fer, no vam voler o vam voler malament i massa.

La pel·lícula que farem, el llibre que escriurem i la cançó que es convertirà en el nostre gran èxit per a la posteritat parlen, precisament, d'això. De tots els amors que no vam entendre perquè resultaven massa complicats, massa diferents d'allò que ens havien explicat que havia de ser, abans no descobríssim que tot allò que ens anava a tocar viure seria inventat. Creat per nosaltres, però no imaginat: real.

Así que pasen cuarenta años

París en tres etapas de amor en verso libre, o no tanto, para tres películas francesas que nos cuentan los años setenta, los ochenta y la primera década del siglo xxi. Tres romances que son también tres comienzos de historias que hoy conocemos mejor porque las vivimos, porque la película que vamos a hacer, la novela que vamos a escribir y la canción que compondremos algún día tienen que ver con lo que experimentamos entonces, con lo que aprendimos en las postales de París que nos mandaron para decirnos que nos querían; aunque no fuera verdad o no fueran correspondidos, los pobres...

Johan, *Los testigos* y *Las canciones de amor* coinciden sin querer en un rincón de las Tullerías con vistas a la torre Eiffel desde el que los amores se convierten en productos culturales, reposados e interpretados para que la memoria duela menos, resulte menos pesada o nos muestre en su reflejo nuestra propia estampa con una menor carga de culpa por todo lo que no fuimos, no hicimos, no quisimos o quisimos mal y demasiado.

La película que haremos, el libro que escribiremos y la canción que se convertirá en nuestro gran éxito para la posteridad hablan, precisamente, de eso. De todos los amores que no entendimos porque resultaban demasiado complicados, demasiado distintos de lo que nos habían contado que tenía que ser, antes de que descubriéramos que todo lo que nos iba a tocar vivir sería inventado. Creado por nosotros, pero no imaginado: real.

Forty years going by

Paris in three stages of love in free verse for three French films that describe the seventies, the eighties and the first decade of the twenty-first century. Three romances that are the starting point of three stories that we know better today because we live them. The film we will make, the novel we will write and the song we will compose one day have something to do with what we experienced then, with what we learnt with the postcards we received from Paris telling us they loved us; even if it wasn't true or if we didn't love them back, poor things...

Johan, *Les témoins* and *Les chansons d'amour* accidentally coincide in a corner of the Tuileries with views of the Eiffel Tower. From there, loves become cultural products, rested and performed so that memory hurts less, is less burdensome or shows us our own reflection with a lighter guilt from what we were not, did not do, did not love or loved badly and too much.

The film we will make, the novel we will write and the song that will become our big hit for posterity talk exactly about that. About all the loves we didn't understand because they were too complicated, too different from what we had been told had to be, before learning that everything we were to live was invented. Created by us, but not imaginary: real.

Les témoins

Director: André Téchiné
Intèrprets: Emmanuelle Béart, Michel Blanc, Julie Depardieu
Producció: UGC Distribution
Distribució: Vértigo Films
Gènere: Drama
Format: 35 mm. Durada: 112'
País: França, 2007

André Téchiné torna als anys vuitanta amb *Les témoins* i elabora una magnífica història de nouvinguts els testimonis dels quals descriuen el món tal i com creiem entendre'l avui. Amb una capacitat excepcional per creuar històries i mons que semblarien eternament paral·lels però que confluexen en una explosió de dolor i esperança, en aquesta història tots els elements (terra, aire, aigua i foc) es confabulen per tal d'elaborar una dansa per un temps que no cura les ferides, sinó que les embruta, les bufa, les mulla i les crema.

Els testimonis som nosaltres, espectadors, lectors i oients d'una història que vam tenir la fortuna de viure per poder-la explicar gràcies a aquests altres testimonis.

André Téchiné vuelve a los años ochenta con *Los testigos* y elabora una magnífica historia de recién llegados cuyos testimonios conforman el mundo tal y como creemos entenderlo hoy. Con una capacidad pasmosa para cruzar historias y mundos que parecerían eternamente paralelos pero que confluyen en un estallido de dolor y esperanza, en esta historia todos los elementos (tierra, aire, agua y fuego) se confabulan para elaborar una danza para un tiempo que no cura las heridas, sino que las ensucia, las sopla, las empapa y las abrasa.

Los testigos somos nosotros, espectadores, lectores y oyentes de una historia que tuvimos la fortuna de vivir para contar gracias a esos otros testigos.

André Téchiné goes back to the 80s with *The Witnesses* and weaves a great story of newcomers whose testimonies describe the world as we believe to understand it today. With a terrific capacity to cross stories and worlds that may seem eternally parallel but converge in an outbreak of pain and hope, in this story all elements—earth, air, water and fire—conspire to elaborate a dance for a time that does not heal wounds, but soils them, blows into them, soaks them and burns them.

We are the witnesses, the spectators, readers and listeners of a story that we were fortunate to live to tell thanks to these other witnesses.

Festivals: Berlinale

Johan

Director: Philippe Vallois
Intèrprets: Jean-Paul Doux, Philippe Vallois, Jean-Lou Duc
Producció: Vallois 2
Distribució: Karma Films
Gènere: Drama
Format: Digital. Durada: 90'
País: França, 1976

El director sent un amor tan gran per Johan i el troba tant a faltar mentre és a la presó que decideix recrear-lo en una pel·lícula que és una cerca del seu protagonista com un personatge mític vist per tots els altres. Una pel·lícula boja i *setentera* que explora des d'una certa desimboltura carnal els aspectes més sòrdids d'un ambient gai parisenc on es barregen referents estètics que van de Fassbinder a Warhol passant per certs disbarats eròtics entre el sadomaso i el naïf.

Johan és la construcció cinematogràfica d'un desig estival, d'una memòria tan atrotinada com sincera. Una troballa.

El director siente un amor tan grande por Johan y lo echa tanto de menos mientras está en la cárcel que decide recrearlo en una película que es una búsqueda de su protagonista como un personaje mítico visto por todos los demás. Una película loca y setentera que explora desde cierto desenfado carnal los aspectos más sórdidos de un ambiente gay parisino donde se entremezclan referentes estéticos que van de Fassbinder a Warhol pasando por ciertos disparates eróticos entre lo sadomaso y lo naíf.

Johan es la construcción cinematográfica de un deseo estival, de una memoria tan destartalada como sincera. Un hallazgo.

The director's love for Johan is so immense and he misses him so much while he's in prison that he decides to recreate him in a film that is a search of the main character as a mythological creature seen by others. A wild and very 70s movie that explores with certain carnal abandon the more sordid aspects of Paris gay life, where aesthetic references such as Fassbinder and Warhol are mixed, besides certain erotic blunders between sadomasochism and naiveté.

Johan is the cinematic construction of a summer desire, an empty and honest memory. A great finding.

Festivals: Berlinale

Les chansons d'amour

Director: Christophe Honoré
Intèrprets: Louis Garrel, Ludivine Sagnier, Chiara Mastroianni, Clotilde Hesme
Producció: Alma Films
Distribució: Bac Films
Gènere: Drama Musical
Format: Digital. Durada: 100'
País: França, 2007

Els protagonistes d'aquest deliciós musical insòlit es declaren el seu amor a cop de cançons que resulten tan particulars com els seus propis relats de nostàlgia, tendresa i redempció. Les històries d'amor d'aquestes cançons són les mateixes històries diferents, a tres, per vies secundàries de vegades atapeïdes, que hem viscut en altres clàssics dels amors francesos que fins i tot han batejat el *ménage à trois*.

Hi ha esperança, sexes sense lluites i llibertat absoluta en l'elecció de la felicitat en aquesta història que són moltes i que encaixa lletra i música a la perfecció per regalar-nos unes hores de felicitat, malgrat tot, gràcies a tot.

Los protagonistas de este delicioso musical insólito se declaran su amor a golpe de canciones que resultan tan particulares como sus propios relatos de nostalgia, ternura y redención. Las historias de amor de estas canciones son las mismas historias diferentes, a tres, por vías secundarias a veces abarrotadas, que hemos vivido en otros clásicos de los amores franceses que incluso han bautizado el *ménage à trois*.

Hay esperanza, sexos sin luchas y libertad absoluta en la elección de la felicidad en esta historia que son muchas y que encaja letra y música a la perfección para regalarnos unas horas de felicidad, pese a todo, gracias a todo.

Festivals: Cannes

The main characters of this delicious and unique musical declare their love by singing songs that turn out to be as particular as their own stories of nostalgia, tenderness and redemption. The love stories of these songs are the same stories in a different manner, a threesome, by secondary roads sometimes crowded, that we have lived in other classics of French loves which have even termed the *ménage à trois*.

There are hope, genders without fight and absolute freedom in the pursue of happiness in this story that includes many and where lyrics and music fit perfectly to give us as a present some hours of happiness, despite of everything, thanks to everything.

DOCUMENTALS

Antoine Leonetti
Coordinador de la Mostra FIRE!!

El crit i el petó
Què és millor per aconseguir un canvi: lluitar activament o confiar que les coses caiguin per si soles? Manifestar-se estrepitosament al carrer o actuar plàcidament com si el canvi ja hagués ocorregut? Què és millor: el crit honest o el missatge subliminal? El crit mediàtic o un simple petó de carrer? Segurament, totes dues coses. Per als gais i les lesbianes és potser tan eficaç protestar amb veu ferma davant una llei que restringeix els seus drets com fer-se un petó al carrer, anar agafats tranquil·lament de la mà o no amagar una unió de fet o un matrimoni, sigui a la feina, a la fleca o a la cua d'Hisenda. Aquestes imatges, que irrompen a les cases amb el filtre contextual de la televisió, penetren possiblement amb més força en la ment quan l'exemple està realment al costat, quan les mirades es creuen, en situacions quotidianes.

Activisme i espontaneïtat són les dues millors eines que tenim al nostre abast i que es transmeten en els documentals seleccionats aquest any. Tots li devem tant a l'activisme de Vito Russo… I a tots els qui "van ser aquí", escombrats per les primeres ones de la sida i recordats activament pels seus familiars, que volen fer progressar la investigació científica. Encara que no hagin pogut impedir la primera reculada dels drets en una norma constitucional nord-americana, els activistes d'*Illegal Love* ens animen, com a poc, a seguir molt alerta. I tant ens anima Florent Morellet amb el seu ja desaparegut restaurant novaiorquès i els seus 23 anys d'activisme, gastronomia i festes com el transsexual Sylvio Luccio, a *Olhe pra mim de novo*. Encara que sembli fútil, en mig de tant d'organdí i tanta desfilada de moda també ens animen les carantoines i les bregues que es tiren, com qualsevol parella, "l'emperador" de la moda Valentino Garavani i el seu company i soci, Giancarlo Giammetti, que viuen a cavall entre França i Itàlia, dos països que encara no reconeixen el matrimoni homosexual. Continuem reivindicant, doncs! I fent-nos petons.

El grito y el beso
¿Qué es mejor para conseguir un cambio: luchar activamente o confiar en que las cosas caigan por sí solas? ¿Manifestarse estrepitosamente en la calle o actuar plácidamente como si el cambio ya hubiera ocurrido? ¿Qué es mejor: el franco alarido o el mensaje subliminal? ¿El grito mediático o el simple beso callejero? Seguramente, las dos cosas. Para gays y lesbianas es quizá tan eficaz protestar con voz firme ante una ley que restringe sus derechos como darse un beso en la calle, ir cogidos tranquilamente de la mano o no esconder una unión de hecho o matrimonial, sea en el trabajo, la panadería o la cola de Hacienda. Estas imágenes, que irrumpen en casa con el filtro contextual de la televisión, penetran posiblemente con más fuerza en la mente cuando el ejemplo está realmente al lado, cuando las miradas se cruzan, en situaciones de pura cotidianeidad.

Activismo y espontaneidad son las dos mejores herramientas que tenemos a nuestro alcance y que se transmiten en los documentales seleccionados este año. Todos debemos tanto al activismo de Vito Russo… Y a todos los que "estuvieron aquí", barridos por las primeras olas del sida y recordados activamente por sus familiares para hacer progresar la investigación científica. Aunque no hayan podido impedir el primer retroceso en cuanto a derechos en una norma constitucional estadounidense, los activistas de *Illegal Love* nos animan, cuanto menos, a seguir muy alerta. Y tanto nos anima Florent Morellet con su desaparecido restaurante neoyorquino y sus 23 años de activismo, gastronomía y fiestas como el transexual Sylvio Luccio, en *Olhe pra mim de novo*. Aunque parezca fútil, entre tanta organza y tanto desfile de moda, también nos animan los cariños y las broncas que se echan, como cualquier pareja, el "emperador" de la moda Valentino Garavani y su novio y socio, Giancarlo Giammetti, viviendo entre Francia e Italia, dos países que todavía no reconocen el matrimonio homosexual. ¡A seguir reivindicando, pues! Y besándonos.

The scream and the kiss
Which is better for a change: a proactive fight or the hope that things will collapse on their own? To march loudly on the streets or to act quietly as if change had already happened? Which is better: an honest scream or a subliminal message? A media uproar or a simple kiss on the street? Probably both. For gays and lesbians a firm protest to defend their rights might be as effective as a public kiss, holding hands in public, not hiding a civil union or a marriage from coworkers, at the baker's or at the tax office. Those images, which enter homes through TV's contextual filter, might have a stronger impact when examples are actually next door, when eyes meet, in simple daily situations.

Activism and spontaneity are the best tools we have and the main message in the documentaries selected this year. We all owe so much to Vito Russo's activism… And to all those who "were here", wiped away by the first strikes of AIDS and actively remembered by their families, who keep pushing for more scientific research. Although they couldn't stop the deterioration of gay rights in the USA, the activists of *Illegal Love* encourage us to stay very much alert. Florent Morellet is such an inspiration with his now gone New York restaurant and his 23 years of activism, food and parties, just like transsexual Sylvio Luccio in *Olhe pra mim de novo*. Although it might seem futile, among so much organdy and fashion shows, the affections and rows that fashion "emperor" Valentino Garavani and his partner and lover Giancarlo Giammetti exchange like any other couple are also an inspiration. They live between France and Italy, two countries where same-sex marriage is still illegal. Let's keep up the fight, then! And the kissing.

We Were Here

Directors: David Weissman, Bill Weber
Intèrprets: Ed Wolf, Paul Boneberg, Daniel Goldstein
Producció: David Weissman
Distribució: The Film Collaborative
Gènere: Documental històric
Format: Digital. Durada: 90'
País: Estats Units, 2011

Festivals: Sundance, Berlinale, Frameline San Francisco

Estrena a Espanya

San Francisco, anys setanta: una explosió d'activisme propicia un estil de vida increïblement lliure en comparació amb d'altres ciutats nord-americanes, la qual cosa permet, per exemple, que per primera cop s'esculli algú que es declara homosexual per a un càrrec públic (Harvey Milk). No obstant això, l'idíl·lic paisatge desapareix a principis dels vuitanta amb la propagació feroç de la sida, que provoca una altra onada d'activisme per a recordar als desapareguts i desbloquejar urgentment els fons necessaris per a la investigació científica.

Amb aquesta mirada profunda a l'aparició i als estralls de la sida a San Francisco, David Weissman ens ofereix un testimoni extraordinari i esfereïdor sobre els qui "van ser aquí" i sobre els desemparats i atònits familiars que van contemplar a càmera lenta com l'aterridora pandèmia engolia els seus éssers estimats. Una feina essencial per a una nova generació que potser ja no té tanta consciència de la magnitud i la celeritat de l'hecatombe, ni de la importància de la comunitat per superar una tragèdia.

San Francisco, años setenta: una explosión de activismo propicia un estilo de vida increíblemente libre en comparación con otras muchas ciudades norteamericanas, lo que permite, por ejemplo, que por primera vez se elija a alguien que se declara homosexual para un cargo público (Harvey Milk). Sin embargo, el idílico paisaje se desvanece a principios de los ochenta con la propagación feroz del sida, que provoca otra oleada de activismo para recordar a los desaparecidos y desbloquear urgentemente los fondos necesarios para la investigación científica.

Con esta mirada en profundidad a la aparición y los estragos del sida en San Francisco, David Weissman nos ofrece un testimonio extraordinario y estremecedor sobre los que "estuvieron aquí" y sobre los desamparados y atónitos familiares que contemplaron a cámara lenta cómo la aterradora pandemia engullía a sus seres queridos. Un trabajo esencial para una nueva generación que quizá ya no tiene tanta conciencia de la magnitud y la rapidez de la hecatombe, ni de la importancia de la comunidad para superar una tragedia.

San Francisco in the seventies: an explosion of activism leads to an incredibly free lifestyle, compared to many other cities in the US. This allows, for example, for the election of an openly-gay person to hold public office for the first time (Harvey Milk). However, the idyllic scene disappears at the beginning of the eighties with the ferocious spreading of AIDS, which in turn causes another wave of activism to remember the lost ones and to urgently release the funds necessary for scientific research.

With this deep look at the advent of and devastation caused by AIDS in San Francisco, David Weissman offers us an amazing and shocking testimony of those who 'were here', and of those helpless and aghast families who watched in slow motion as the terrifying pandemic devoured their loved ones. This is an important piece of work for a new generation who perhaps are not so aware of the magnitude and speed of the disaster, or of the importance of a community in overcoming a tragedy.

Vito

Director: Jeffrey Schwarz
Intèrprets: Phyllis Antonellis, Richard Barrios, Richard Berkowitz
Producció: Jeffrey Schwarz
Distribució: The Film Collaborative
Gènere: Documental biogràfic
Format: Digital. Durada: 93'
País: Estats Units, 2011

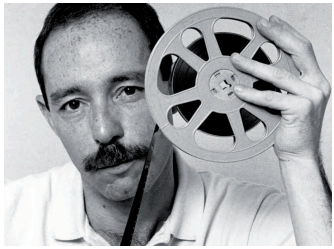

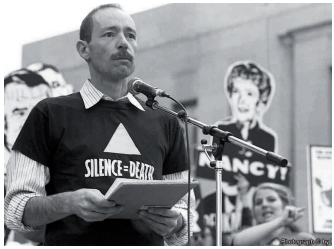

Present a les revoltes de Stonewall, Vito Russo (1946-1990) esdevingué, amb un estil molt directe i positiu, un dels activistes que més ha motivat la comunitat LGBT en la lluita per la igualtat de drets. Autor del famosíssim llibre *The Celluloid Closet* sobre la representació de gais i lesbianes a la història del cinema (portat després a la gran pantalla), creà un programa de televisió sobre la comunitat LGBT, va ser membre de la Gay Activists alliance (GAA) i va fundar la Gay and Lesbian Alliance Against Defamation (GLAAD) per tal de controlar la representació de gais i lesbianes als mitjans de comunicació. Fou també un dels activistes més destacats d'ACT UP, que va protestar enèrgicament contra la inacció de l'administració Reagan davant l'epidèmia de la sida.

Aquest brillant documental ens ofereix una classe magistral sobre el sentit de l'activisme i la força de l'optimisme. És el retrat inoblidable d'un home únic que ens segueix commovent i animant 22 anys després de la seva desaparició a causa de la sida.

Presente en las revueltas de Stonewall, Vito Russo (1946-1990) llegó a ser, con un estilo muy directo y positivo, uno de los activistas que más han motivado a la comunidad LGBT en la lucha por la igualdad de derechos. Autor del famosísimo libro *The Celluloid Closet*, sobre la representación de gays y lesbianas en la historia del cine (llevado después a la gran pantalla), creó un programa de televisión sobre la comunidad LGBT, fue miembro de la Gay Activists Alliance (GAA) y fundó la Gay and Lesbian Alliance Against Defamation (GLAAD) para controlar la representación de gays y lesbianas en los medios de comunicación. Fue asimismo uno de los activistas más destacados de ACT UP, que protestó enérgicamente contra la inacción de la administración Reagan frente a la epidemia del sida.

Este brillante documental nos ofrece una clase magistral sobre el sentido del activismo y la fuerza del optimismo. Es el retrato inolvidable de un hombre único que nos sigue conmoviendo y animando, 22 años después de su desaparición a causa del sida.

Having been present at the Stonewall riots, Vito Russo (1946-1990) became, with a very straightforward and positive style, one of the activists that gave more inspiration to the LGTB community in the struggle for equal rights. Author of the famous book *The Celluloid Closet* about the representation of gays and lesbians in the history of cinema—later adapted to the big screen—, he created a TV series about the LGTB community, was a member of the Gay Activists Alliance (GAA) and founded the Gay and Lesbian Alliance Against Defamation (GLAAD) to control the depiction of gays and lesbians in media. He was also one of the most distinguished activists of ACT UP, a group that energetically protested against the inaction of the Reagan administration in the face of the AIDS epidemic. This brilliant documentary gives us a master class about the sense of activism and the force of optimism. It is the unforgettable portrait of a unique man who still moves and inspires us, 22 years after his death, caused by AIDS.

Festivals: Berlinale Panorama, New York Film Festival

Estrena a Espanya

Florent

Director: David Sigal
Producció: David Sigal, Trevor Laurence, Laura van Schendel
Distribució: The Film Collaborative
Gènere: Documental
Format: Digital. Durada: 89'
País: Estats Units, 2010

El 1985, en François Morellet va muntar a una vella cafeteria del Meat Packing District novaiorquès el restaurant Florent. El 2008, arraconat pels negocis de luxe i les pujades de lloguer, va abaixar el teló. Durant aquells anys, van desfilar pel Florent, obert les 24 hores del dia entre magatzems de carn, prostitutes transsexuals i bars d'ambient, tot els famosos de la ciutat, des de Calvin Klein fins a Sarah Jessica Parker, passant per Julianne Moore o Cyndi Lauper, barrejats amb un públic molt excèntric.

Meitat *diner* americà, meitat bistró francès, decorat amb mapes dibuixats per l'amo, amb notes filosòfic-absurdes sobre política o els seus nivells de limfòcits T, es va convertir en epicentre de l'activisme queer, de la lluita contra la sida i de la vida artística emergent. Les seves memorables festes Bastille Day emplenaven el carrer de drag queens disfressades de Maria Antonieta. *Florent* ens recorda el valor irrepetible de l'activisme festiu i la necessitat de trencar sovint amb això que és establert.

En 1985, François Morellet montó en una vieja cafetería del Meat Packing District neoyorquino el restaurante Florent. En el 2008, arrinconado por los negocios de lujo y las subidas de alquiler, bajó el telón. Durante esos años, desfiló por Florent, abierto las 24 horas del día entre almacenes de carne, prostitutas transexuales y bares de ambiente, todo el famoseo de la ciudad, desde Calvin Klein hasta Sarah Jessica Parker, pasando por Julianne Moore o Cyndi Lauper, mezclado con un público de lo más excéntrico.

Mitad *diner* americano, mitad bistró francés, decorado con mapas dibujados por el dueño, con notas filosófico-absurdas sobre política o sus niveles de linfocitos T, se convirtió en epicentro del activismo queer, de la lucha contra el sida y de la vida artística emergente. Sus memorables fiestas Bastille Day llenaban la calle de drag queens disfrazadas de María Antonieta. *Florent* nos recuerda el valor irrepetible del activismo festivo y la necesidad de romper a menudo con lo establecido.

In 1985, François Morellet opened Florent in an old diner in New York's Meat Packing District. In 2008, cornered by luxury businesses and rent rises, he closed down. During those years, Florent opened 24 hours a day among butcher's shops, transsexual prostitutes and gay bars. It was visited by all the celebrities in the city, from Calvin Klein to Sarah Jessica Parker, from Julianne Moore to Cyndi Lauper, who mingled with the most eccentric crowd.

Half American diner, half French bistrot, decorated with maps drawn by the owner, with philosophical/absurd notes about politics or his T-cell levels, it transformed into the epicenter of queer activism, of the fight against AIDS and of the emerging art life. Its memorable Bastille Day parties filled the street with drag queens dressed up as Marie Antoinette. *Florent* reminds us of the unique value of festive activism and the need to break up with the rules.

Festivals: NYC Food Film Festival, Outfest

Estrena a Espanya

Illegal Love

Directora: Julie Gali
Intèrprets: Frédéric Anscombre, Dominique Besnehard, Dustin L. Black
Producció: Le Protocole Gali
Distribució: Petite Maison
Gènere: Documental
Format: Digital. Durada: 90'
País: Estats Units, França, 2011

De viatge pels Estats Units l'any 2008 per filmar la campanya de Barack Obama, Julie Gali es topa amb una altra campanya radicalment diferent. Diverses organitzacions mormones defensen a Califòrnia la proposició 8 per anul·lar el matrimoni entre persones del mateix sexe, aprovat anteriorment per la Cort Suprema d'aquell Estat. Julie decideix documentar la batalla i segueix la comunitat LGBT en aquesta lluita, fins a la gran Marxa per a la Igualtat de l'octubre del 2009 a Washington. En contrast amb l'elecció d'Obama i l'esperança d'una millora dels drets civils, el referèndum acaba a Califòrnia amb la sorprenent aprovació de la proposició.

Encara que després va ser declarada inconstitucional per aquest mateix tribunal, la mesura va deixar en suspens 18.000 matrimonis, la qual cosa va ser tristament la primera reculada en drets civils de la història dels Estats Units. Amb una esplèndida realització tècnica, *Illegal Love* ens mostra els perills del fanatisme religiós i la importància de l'activisme per a la defensa dels nostres drets, per molt que semblin adquirits.

De viaje por Estados Unidos para filmar en el 2008 la campaña de Barack Obama, Julie Gali se topa con otra campaña radicalmente diferente. Varias organizaciones mormonas defienden en California la proposición 8 para anular el matrimonio entre personas del mismo sexo, aprobado anteriormente por la Corte Suprema del Estado. Julie decide documentar la batalla y sigue a la comunidad LGBT en esa creciente lucha, hasta la gran Marcha por la Igualdad de octubre del 2009 en Washington. En contraste con la elección de Obama y la esperanza de una mejora de los derechos civiles, el referéndum acaba en California con la asombrosa aprobación de la proposición.

Aunque luego fue declarada inconstitucional por ese mismo tribunal, la medida dejó en suspenso 18.000 matrimonios, lo que marcó tristemente el primer retroceso en derechos civiles de la historia de Estados Unidos. Con una espléndida realización técnica, *Illegal Love* nos muestra los peligros del fanatismo religioso y la importancia del activismo para la defensa de nuestros derechos, por mucho que parezcan adquiridos.

Travelling through the US in 2008 to film the presidential campaign of Barack Obama, Julie Gali steps into a whole different campaign. A group of Mormon organizations are supporting Proposition 8 in California to annul same-sex marriage, approved by the California Supreme Court. Julie decides to film it and follows the LGBT community during its fight up to the National Equality March of 2009 in Washington. In contrast to the election of Obama and the hope of improvement of Civil Rights, the California referendum surprisingly ends with the passing of Proposition 8.

Despite being declared unconstitutional by that same court afterward, Proposition 8 left 18,000 marriages in limbo and became the first set back to Civil Rights in US history. With superb technical skills, *Illegal Love* shows us the dangers of religious fanatics and the importance of activism to defend our rights, which should never be taken for granted.

Festivals: Queer Palm a Cannes

Estrena a Espanya

Valentino, the Last Emperor

Director: Matt Tyrnauer
Intèrprets: Valentino Garavani, Giancarlo Giammetti, Nati Abascal, Rosario Nadal
Producció: Acolyte Films
Distribució: Acolyte Films
Gènere: Documental biogràfic
Format: Digital. Durada: 96'
País: Estats Units, 2008

Matt Tyrnauer ens porta durant un any al *backstage* de les desfilades de Valentino Garavani, "emperador" de la moda italiana. Veiem el seu procés creatiu, l'equip que l'envolta des de fa anys, els seus rampells, els seus gossets... Però coneixem sobretot l'omnipresent Giancarlo Giammetti, manager del negoci i també la seva parella des de fa dècades. Ens endinsem en la intimitat d'aquesta atabalada parella que viu entre Paris i Roma, i assistim a les tensions que acompanyen els preparatius d'una exposició sobre els 45 anys de la carrera del dissenyador. Serà aquest, de fet, l'últim acte del creador del "vermell Valentino"?

La seva relació marca amb naturalitat tot el documental i en el discurs de l'acceptació de la medalla de la Legió d'Honor francesa ens commou el discret agraïment de Valentino a Giancarlo. Més enllà dels quilòmetres d'organdí que envaeixen la pantalla, la proximitat pròpia de qualsevol parella és en realitat el que ens interessa: a vegades el millor activisme és el de la banalització.

Matt Tyrnauer nos lleva durante un año al *backstage* de los desfiles de Valentino Garavani, "emperador" de la moda italiana. Vemos su proceso creativo, el equipo que le rodea desde hace años, sus prontos, sus perritos... Pero conocemos sobre todo al omnipresente Giancarlo Giammetti, manager del negocio y también su pareja desde hace décadas. Penetramos en la intimidad de este ajetreado dúo, que vive entre París y Roma, y asistimos a las tensiones que acompañan los preparativos de una exposición sobre los 45 años de la carrera del diseñador. ¿Será éste, de hecho, el último acto del creador del "rojo Valentino"?

Su relación marca con naturalidad todo el documental y en el discurso de aceptación de la medalla de la Legión de Honor francesa nos conmueve el discreto agradecimiento de Valentino a Giancarlo. Más allá de los kilómetros de organza que invaden la pantalla, la cercanía propia de cualquier pareja es en realidad lo que nos interesa: a veces el mejor activismo es, precisamente, el de la banalización.

During the course of a year, Matt Tyrnauer takes us backstage at the fashion shows of Valentino Garavani, "emperor" of Italian fashion. We see his creative process, the team he has had around him for years, his tantrums, his little dogs... But above all we get to know the omnipresent Giancarlo Giammetti, his business manager and also his partner for decades. We get an inside view of the intimacy of this very busy couple, who live between Paris and Rome, and we witness the tensions that accompany the preparations for an exhibition on the 45-year career of the designer. Will this be, in fact, the last act of the creator of "Valentino red"?

Their relationship underlies the whole documentary in a natural way, and in his acceptance speech of the medal of the French Legion of Honour the discreet acknowledgement of Valentino to Giancarlo is moving. Beyond the miles of organza that invade the screen, the inherent closeness of any couple is actually what interests us: sometimes the best activism is, in fact, that of banality.

Festivals: Venècia, Chicago, Toronto

Estrena a Espanya

Olhe pra mim de novo

Directors: Kiko Goifman, Claudia Priscilla
Producció: Paleo TV
Distribució: Figa Films
Gènere: Documental
Format: Digital. Durada: 77'
País: Brasil, 2012

Silvyo Luccio és un home amb aplom, alegria i fi sentit de l'humor. Com ell diu, "vaig néixer dona, em vaig fer lesbiana i ara sóc un home". Avui és feliç amb la seva dona i somien amb tenir un fill que pugui ser genèticament dels dos. Sylvio decideix fer un viatge en busca de respostes, en una mena de *road movie* pel nord-est brasiler, recol·lectant els testimonis d'altres persones també amb esquemes familiars complexes, vivint en situacions de diferència per les seves malformacions físiques o al marge de la societat, com un família d'albins del poble de Missão Velha, discriminats pel seu color.

Viatjant per una societat ultrareligiosa i masclista, que li fa recordar el tracte humiliant que va rebre per part de la seva pròpia família, acabarà a casa de la seva filla adolescent. Encara que la noia no vol deixar de veure en ell la seva mare, Silvyo busca amb ella una certa reconciliació amb el seu passat.

Silvyo Luccio es un hombre con aplomo, alegría y fino sentido del humor. Como él dice, "nací mujer, me hice lesbiana y ahora soy un hombre". Hoy está feliz con su mujer y sueñan con tener un hijo que pueda ser genéticamente de los dos. Sylvio decide realizar un viaje en busca de respuestas, en una suerte de *road movie* por el nordeste brasileño, recolectando los testimonios de otras personas también con esquemas familiares complejos, viviendo en situaciones de diferencia por sus malformaciones físicas o al margen de la sociedad, como una familia de albinos del pueblo de Missão Velha, discriminados por su color.

Viajando por una sociedad ultrarreligiosa y machista, que le hace recordar el trato humillante que recibió por parte de su propia familia, acabará en casa de su hija adolescente. Aunque la chica todavía no quiere dejar de ver en él a su madre, Silvyo busca con ella cierta reconciliación con su pasado.

Silvyo Luccio is a man with nonchalance, joy and a subtle sense of humor. As he says, "I was born a woman, I became a lesbian and now I am a man". Today he is happy with his wife and they dream of having a baby that could come genetically from both of them. He decides to start a trip searching for answers, in a kind of road movie through Northeast Brazil, collecting testimonies of other people also with complex family settings, excluded by their physical malformations or outcast by society, such as an albino family in the village of Missão Velha, discriminated by their colour.

Traveling in an ultra-religious and sexist society, that reminds him of the humiliating relationship with his own family, he will end up at his teen daughter's house. Although the girl still wants to see her mother in him, Silvyo searches with her some reconciliation with his past.

Festivals: Berlinale, Gramado

Estrena a Espanya

CICLE:
A L'EST DE L'EDÈN

Les mauvais romans

Director: François Chang
Intèrprets: Will Bay, Chan Chan, François Chang
Producció: François Chang
Distribució: François Chang
Gènere: Romanç
Format: Digital. Durada: 90'
País: Xina, 2011

Una mare soltera coneix un estudiant, un jove troba l'home dels seus somnis, una dona cau en el joc amorós d'un noi i d'una noia de la seva classe de francès. Set joves i les seves tres històries participen en les relacions sentimentals (heterosexuals, homosexuals i bisexuals) que tenen lloc a Pequin.

El realitzador xinès François Chang presenta amb *Les mauvais romans* una obra virtuosa. En homenatge a la cultura francesa (L'Alliance Française de Pequin, els contes morals de Rohmer), els sentiments dirigeixen aquestes set existències impulsades pel desig i l'excitació. L'encreuament de cultures permet una extravagant sensualitat, un romanticisme minimalista, tintes de gravat esquitxades amb delicadesa, un exercici de cinema profund, inquietant, compromès i amb llum.

Una madre soltera conoce a un estudiante, un joven encuentra al hombre de sus sueños, una mujer cae en el juego amoroso de un chico y una chica de su clase de francés. Siete jóvenes y sus tres historias participan en las relaciones sentimentales (heterosexuales, homosexuales y bisexuales) que tienen lugar en Pekín.

El realizador chino François Chang presenta con *Les mauvais romans* una obra virtuosa. En homenaje a la cultura francesa (L'Alliance Française de Pekín, los cuentos morales de Rohmer), los sentimientos dirigen estas siete existencias impulsadas por el deseo y la excitación. El cruce de culturas permite una extravagante sensualidad, un romanticismo minimalista, tintas de grabado salpicadas con delicadeza; un ejercicio de cine profundo, inquietante, comprometido y con luz.

A single mother meets a student, a young man meets the man of his dreams, a woman falls in a love triangle with a couple that she meets in French class. Seven young people and their three stories take part in the relationships—straight, gay, bisexual—that develop in Beijing.

Chinese director François Chang offers a virtuous film in *Les mauvais romans*. In a tribute to French culture—the Alliance Française in Beijing, Rohmer's moral tales—, feelings are the driving force for these seven people, boosted by desire and excitement. The mix of cultures allows for an extravagant sensuality and a minimal romanticism, inks out of a print sprinkled with gentleness. An exercise of thoughtful cinema, unsettling, committed and bright.

Festivals: Torí, Tòquio, Boston

Estrena a Espanya

Speechless

Director: Simon Chung
Intèrprets: Pierre-Mathieu Vitali, Gao Qilun, Yu Yung Yung, Jiang Jian, Si Tu Yu Ting
Producció: Heart Productions
Distribució: M-Appeal
Gènere: Thriller
Format: Digital. Durada: 92'
País: Hong Kong, 2012

Estrena a Espanya

Speechless explica la història d'un jove occidental que un dia és trobat nu a la riba d'un riu en un lloc remot del sud de la Xina. Durant la seva convalescència a l'hospital roman mut, assetjat per malsons i escenes del passat. Tot i haver perdut la capacitat de parlar, el misteriós personatge és capaç, encara, de crear un lligam emocional amb Jiang, l'ordenança de l'hospital, el qual decideix ajudar-lo quan està a punt de ser traslladat a un manicomi i l'envia al poble del seu oncle, on, accidentalment, descobreix la raó del seu silenci.

Aquesta és la tercera pel·lícula de Simon Chung, director d'*End of Love* (2008), presentada a la secció Panorama de Berlín, i en ella ens parla de la naturalesa impredictible de l'amor que pot deixar a una persona sense paraules.

Speechless narra la historia de un joven occidental que un día es encontrado desnudo a la orilla de un río en un lugar remoto del sur de China. Durante su convalecencia en el hospital permanece mudo, acosado por pesadillas y escenas del pasado. A pesar de haber perdido el habla, el misterioso personaje es capaz, todavía, de crear un lazo emocional con Jiang, el ordenanza del hospital, quien decide ayudarle cuando está a punto de ser trasladado a un manicomio y lo envía al pueblo de su tío, donde, accidentalmente, descubre la razón de su silencio.

Ésta es la tercera película de Simon Chung, director de *End of Love* (2008), presentada en la sección Panorama de Berlín, y en ella nos habla de la naturaleza impredecible del amor que puede dejar a una persona sin palabras.

Speechless tells the story of a young westerner who one day is found naked on the banks of a river in a remote place in the south of China. During his convalescence he remains silent, haunted by nightmares and scenes from the past. Despite having lost the ability to speak, this mysterious character is able to create an emotional connection with Jiang, a hospital worker, who decides to help him when he is about to be transferred to a psychiatric institution. To do so, Jiang sends him to the village where his uncle lives, where accidentally the reason for his silence is discovered.

This is Simon Chung's third film, following *End of Love* (2008), shown at the Panorama section in Berlin, and in it he explores the unpredictable nature of love, which can leave a person speechless.

Muli

Director: Adolfo Alix, Jr.
Intèrprets: Sid Lucero, Cogie Domingo, Max Eigenmann
Producció: MJM Productions
Distribució: MJM Productions
Gènere: Drama
Format: Digital. Durada: 117'
País: Filipines, 2012

En Jun abandona els estudis de teologia degut a la seva homosexualitat i decideix dirigir un petit hotel a Baguio, un senzill poble aïllat a les muntanyes. Entre els seus molts clients, l'encantador Errol i la seva xicota arriben un dia per quedar-s'hi. Així comença una història d'amor aclaparadora i clandestina entre Jun i el seu hoste, una història que durarà més de 30 anys, alimentant-se de les cartes que s'escriuen els dos homes. Mentre Jun manté moltes relacions i es converteix en activista polític al servei del Partit Comunista, Errol es fa advocat i crea una família. Malgrat això, la seva relació sobreviu els dramàtics esdeveniments que sacsegen el país, fins l'arribada del president Marcos.

El romanticisme èpic i les reminiscències històriques fan de *Muli* una pel·lícula que resisteix al temps. Una obra bella i captivadora.

Jun abandona los estudios de teología debido a su homosexualidad y decide dirigir un pequeño hotel en Baguio, un sencillo pueblo aislado en las montañas. Entre sus muchos clientes, el encantador Errol y su novia llegan un día para quedarse. Así comienza una historia de amor aplastante y clandestina entre Jun y su invitado, una historia que durará más de 30 años, alimentándose de las cartas que se escriben los dos hombres. Mientras Jun mantiene muchas relaciones y se convierte en activista político al servicio del Partido Comunista, Errol se hace abogado y funda una familia. Sin embargo, su relación sobrevive a los dramáticos acontecimientos que sacuden el país, hasta la llegada del presidente Marcos.

El romanticismo épico y las reminiscencias históricas hacen de *Muli* una película que resiste al tiempo. Una obra bella y cautivadora.

Jun quits his theological studies because he's gay decides to run a little hotel in Baguio, a small, isolated village in the mountains. Among his many guests, the charming Errol and his girlfriend arrive one day to stay. This is the start of an overwhelming and clandestine love story between Jun and his guest, a story that will last more than 30 years, feeding on the letters exchanged by both men. Whereas Jun has many relationships and turns into a political activist for the Communist Party, Errol becomes a lawyer and starts a family. However, their relationship survives the dramatic events that shake the country until the arrival of President Marcos.

The epic romanticism and the historical reminiscences make *Muli* a film that transcends time. A beautiful and captivating work.

Festivals: Gawad Urian

Estrena a Espanya

Un festival per a cada espectador — Un festival para cada espectador — A festival for each viewer

CI&VI
FESTIVALS de CATALUNYA

Coordinadora de Festivals de Cinema i Vídeo de Catalunya — Coordinadora de Festivales de Cine y Vídeo de Catalunya — Coordinator of Film and Video Festivals of Catalonia

FEBRER

DOCSBARCELONA
International Documentary Film Festival
www.docsbarcelona.com

ANIMAC
Mostra Internacional de Cinema d'Animació de Catalunya
www.animac.info

MARÇ

FEC Cambrils- Reus
Festival Europeu de Curtmetratges
www.fecfestival.com

CURT FICCIONS
www.curtficcions.org

ABRIL

MECAL
Festival Internacional de Curtmetratges de Barcelona
www.mecalbcn.org

Mostra de Cinema Llatinoamericà de Catalunya
www.mostradelleida.com

JUNY

FICMA
Festival Internacional de Cinema del Medi Ambient
www.ficma.com

Mostra Internacional de Films de Dones de Barcelona
www.mostrafilmsdones.cat

Festival de Cinema Jueu de Barcelona
www.fcjbarcelona.org

FIRE!!
Mostra de Cinema Gai i Lesbià
www.cinemalambda.com

JULIOL

FASCURT
Festival de Curtmetratges del Masnou
www.fascurt.com

OCTUBRE

SITGES
Festival Internacional de Cinema Fantàstic de Catalunya
www.sitgesfilmfestival.com

IN-EDIT. BEEFEATER
Festival Internacional de Cine Documental Musical de Barcelona
www.in-edit.beefeater.es

ARTFUTURA
www.artfutura.org

NOVEMBRE

ZOOM IGUALADA
Festival Europeu de Telefilms
www.zoomigualada.org

Festival de Cine de Terror de Molins de Rei
www.terrormolins.com

Mostra de Cinema Africà de Barcelona
www.ullanonim.org

Mostra de Curtmetratges de Vilafranca
www.cineclubvila.cat

FILMETS
Badalona Film Festival
Festival Internacional de Filmets de Badalona
www.festivalfilmets.cat

Festival Unnim de Cinema de Muntanya de Torelló
www.torellomountainfilm.cat

FECINEMA
Festival Internacional de Cinema Negre de Manresa
www.cinemanresa.com

L'ALTERNATIVA
Festival de Cinema Independent de Barcelona
http://alternativa.cccb.org

JULIUS de VIC
www.cineclubvic.com

DESEMBRE

Festival de Cinema de Girona
www.gironafilmfestival.com

amb el suport de
Generalitat de Catalunya

C/ Consell de Cent 419, 4rt-1a 08009 Barcelona Tel.: +34 93 270 01 99 info@festivalscatalunya.com www.festivalscatalunya.com

PROGRAMA EDUCATIU
FNAC TRIANGLE
19.30 h

Dilluns 2
Estimar no és un delicte
Xerrada-col·loqui a càrrec d'Amnistia Internacional sobre la situació dels defensors dels drets humans LGBT al món i el cas de Jean-Claude Roger Mbede, estudiant camerunès de 31 anys que compleix condemna a la presó per la seva orientació sexual.

Amar no es delito
Charla-coloquio a cargo de Amnistía Internacional sobre la situación de los defensores de los derechos humanos LGBT en el mundo y el caso de Jean-Claude Roger Mbede, estudiante camerunés de 31 años que cumple condena en prisión debido a su orientación sexual.

Love is not a crime
A lecture with a Q&A with Amnesty International about the situation of LGTB human-rights defenders in the world and the case of Jean-Claude Roger Mbede, a 31-year-old student from Cameroon sentenced to prison because of his sexual orientation.

Dimarts 3
El bullying homofòbic als centres educatius
Presentació d'un estudi realitzat a Catalunya. A més del seu l'autor, entitats implicades i testimonis.

El bullying homofóbico en los centros educativos
Presentación de un estudio realizado en Cataluña. Además de su autor, entidades implicadas y testimonios.

Homophobic bullying in schools
Presentation of a survey made in Catalonia. Apart from the author, participant associations and testimonies.

Dimecres 4
De què disposem per abordar l'homofòbia?
Taula rodona amb institucions i entitats. Convidats d'institucions educatives, associacions i entitats públiques. En l'acte es mostraran material visual i recursos útils de treball.

¿De qué disponemos para abordar la homofobia?
Mesa redonda con instituciones y entidades. Invitados de instituciones educativas, asociaciones y entidades públicas. En el acto se mostrarán material visual y recursos útiles de trabajo.

What tools do we have in order to tackle homophobia?
Panel with institutions and organisms. With guests from schools, associations and public agencies. Visual materials and useful resources will be shown during the event.

28 De juny,
Dia mundial de l'orgull gai: La mostra FIRE!! a Sant Feliu de Llobregat

Amb motiu del Dia Mundial de l'Orgull Gai, la Mostra FIRE!! organitza juntament amb Amnistia Internacional una jornada reivindicativa i cultural a Sant Feliu de Llobregat.

A les 12.00 h s'hissarà la bandera de l'arc de Sant Martí a la façana de l'Ajuntament amb unes paraules de l'alcalde de la ciutat.

A les 18.00 h tindrà lloc al Palau Falguera la Conferència *Estimar no és delicte, la situació de la comunitat LGBT al món*, a càrrec del responsable a Catalunya d'Amnistia Internacional.

A les 19.30 h es projectaran a Cinebaix els set curts finalistes del Concurs de Curtmetratges **Filming Against Violence** organitzat per la Mostra en col·laboració amb l'escola de cinema Bande à Part i Amnistia Internacional. El públic podrà participar a la votació del curtmetratge guanyador.

Con motivo del Día Mundial del Orgullo Gay, la Mostra FIRE!! organiza junto con Amnistía Internacional una jornada reivindicativa y cultural en Sant Feliu de Llobregat.

A las 12.00 h se izará la bandera del arco iris en la fachada del Ayuntamiento con unas palabras del alcalde de la ciudad.

A las 18.00 h se ofrecerá en el Palau Falguera la conferencia "Amar no es delito, la situación de la comunidad LGBT en el mundo", a cargo del responsable en Cataluña de Amnistía Internacional.

A las 19.30 h se proyectarán en Cinebaix los siete cortos finalistas del Concurso de Cortometrajes Filming Against Violence organizado por la Mostra en colaboración con la escuela de cine Bande à Part y Amnistía Internacional. El público podrá participar en la votación del cortometraje ganador.

To celebrate Gay Pride, Mostra FIRE!! organises a political act and a cultural event in Sant Feliu de Llobregat, together with Amnesty International.

12.00 h: the gay flag will be hoisted in the City Council, with a speech by the Mayor.

16.30 h: the lecture "Love is not a crime, the situation of LGTB rights in the world" will be given by the head of Amnesty International in Catalonia at Palau Falguera.

19.30 h: seven short films selected as finalists in the contest Filming Against Violence will be screened at Cinebaix cinemas. The contest has been organised by the Mostra together with Bande à Part cinema school and Amnesty International. The audience will be able to vote for the winning short film.

Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat

CINEBAIX

GRUPO
ARENA
www.arenadisco.com

ZUMZEIG 2013

!!